

School-eco-μυρμηγκότρυπα

ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ΣΤ'2 ΤΑΞΗΣ
ΤΟΥ 6^{ου} ΟΛΟΗΜΕΡΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΦΛΩΡΙΝΑΣ «ΙΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ»
Επετειακό Τεύχος 3^ο, ΜΑΡΤΙΟΣ 2021

6^ο Ολοήμερο Δημοτικό Σχολείο Φλώρινας «Ιων Δραγούμης»

Αριστοτέλους 1, Φλώρινα 53100, Τηλέφωνο: 23850 22480, Επικοινωνία: mousiou.olga@gmail.com

E-mail: mail@peir-florin.flo.sch.gr, Όλγα Μούσιου Μυλωνά, δασκάλα της τάξης Στ'2

Μαθητές ΣΤ'2 υπεύθυνοι έκδοσης - Συντάκτες

Παναγιώτα Θεοφάνους, Γεωργία Καραστεργίου, Αλέξανδρος Κούταβος, Βασίλης Κωνσταντινίδης, Γιώργος Λαζαρίδης, Ραφαήλ Μάινος, Αλέξανδρος Μαρίνης, Νικόλαος Μοκίκας, Έλενα Μούλελη, Δημήτρης Μπασούρης, Ζωή Μπόγλη, Γιώργος Νικολαΐδης, Σταύρος Νοτίδης, Κωνσταντίνος Άγγελος Ντρίζα, Στέφανος Ουλιάρης, Άγγελος Παπαγιάννης, Έλενα Παπαδοπούλου, Γιώργος Πεσιρίδης, Μαρία Πουγαρίδου, Άννα Προδρομίδου, Χρυσοβαλάντης Σαμπαλής, Ιωακείμ Σαρακίνης.

ΕΠΕΤΕΙΑΚΟ ΤΕΥΧΟΣ

SCHOOL-ECO-MΥΡΜΗΓΚΟΤΡΥΠΑ

ΣΤ'2 τάξη 6^{ου} ΟΛΟΗΜΕΡΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΦΛΩΡΙΝΑΣ «ΙΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ»

The Celebration of the 25th of March

The 25th of March is an important date for the Greek Nation and the Greek Orthodox Church. The Annunciation of Our Virgin Mary on March 25th is a very significant feast. We celebrate and commemorate the announcement to the Virgin Mary by the Archangel Gabriel that our Lord Jesus Christ, the Son of God, would be born through her. The Greeks have associated this feast with the initiation date of the Greek Revolution of Independence because their Christian Faith played a crucial role in their efforts to liberate their Nation from the Ottoman Empire, gaining strength through their faith. They felt that God accompanied them throughout their liberating efforts. The Greek Orthodox Church also participated in the liberating cause by awakening and encouraging the national consciousness of the people and by teaching them to read and write. The clergy fought exemplary in the front line being themselves a paradigm of self-sacrifice for the Nation.

Introduction from the English Teacher

1821

Και τι να πει ποτέ κανείς
Ελλάδα μου για εσένα,
200 χρόνια πέρασαν
από το εικοσιένα.

Και περηφάνια γέμισες
Έλληνες κι Ελληνίδες,
με τους δικούς σου ήρωες,
αλλά και ηρωίδες.

Ονόματα που έμειναν
στην ιστορία γραμμένα,
και στις καρδιές μας πάντοτε
αιώνια χαραγμένα.

Γεωργία Καραστεργίου

Ελενα Μούλελη Γεωργία Καραστεργίου

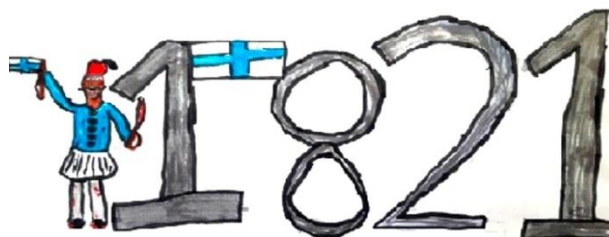
25^η Μαρτίου 1821

Ω! ήρωες της 25^{ης} Μαρτίου
Που μας σώσατε ευχαριστούμε
Και σας ευγνωμονούμε!
Ευχαριστούμε!

Πολεμήσατε για μας,
Σκοτώθήκατε για μας
Και δεν απολαύσατε τη ζωή σας
Για μας!

Ευχαριστούμε αιώνια
Και ευγνωμονούμε!
Μας σώσατε!
Ευχαριστούμε!

Βασίλης Κωνσταντινίδης

Αλέξανδρος Μαρίνης

200 χρόνια ελευθερίας

Με χαρά και με τραγούδι
όλοι χαιρόνται, γιατί
η Ελλαδίτσα μας
κατάφερε να λευθερωθεί.

Η σημαία μας κυματίζει
μπλε και άσπρο το πανί
κει που τα φτερά της ελευθερίας,
θα ανοίξουν στην στιγμή.

Έλενα Μούλελη

Ευχαριστώ ήρωα

Χαίρε ήρωα του 1821
και σε ευχαριστώ
που θυσιάσες τη ζωή σου
για εμένα και για όλους τους Έλληνες.

Ακόμα και μετά από διακόσια χρόνια
είσαι στην καρδιά μου
και με κάνεις να χαμογελώ
από περηφάνια!

Σταύρος Νοτίδης

Louis Dupre, Ο Νικολάκης Μητρόπουλος
υψώνει την ελληνική σημαία στο φρούριο
των Σαλώνων

Άρι Σέφερ, Πολεμιστής φυγαδεύει αμάχους

Ήρωες του '21

Στη μάχη πολεμούσατε
Δε λογαριάσατε σπαθί
Μπήκατε μες στη μάχη.

Γενναίοι είσαστε πολύ
Για αυτό και σας θαυμάζουν
Είστε πολλοί
Κι αξιοθαύμαστοι.

«Μπράβο» σας λένε όλοι
Και σας χειροκροτούν.
Σας σεβόμαστε πολύ
«μπράβο, μπράβο!»

Μα ελευθερώσατε
Μπράβο! Μπράβο!

Βασίλης Κωνσταντινίδης

200 ΧΡΟΝΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ!

Για τη θαρραλέα σου καρδιά
Που πολεμούσες
Σε θυμάμαι εγώ
Στο μεγάλο χωριό.

Κοίτα, πατάς
Και ταρακουνάς
Τη μικρή
Τη σκανδάλη.

Και σου 'λεγα εγώ
Πρόσεχε εδώ,
Το μέρος αυτό
Το πλέον τρομαχτικό.

Έγινε αυτό
Από τον πόλεμο,
Το μέρος αυτό
Το παράξενο.

Το 'ξερα εγώ
Καλά αυτό.,
Για την θαρραλέα σου καρδιά,
Μεγάλε Έλληνα.

Σ' ευχαριστώ
Για αυτό το δώρο,
Για τη λευτεριά
Σ' όλη την πατρίδα.

Ο Έλληνας νικάει
Και δεν αγκομαχάει
Λένε όλοι μαζί.
«Μπράβο, Έλληνα, νικητή!»

Στον πόλεμο πας
Και δε σταματάς!
Αγωνίζεσαι για τη λευτεριά
Με διάφορα καλόπαιδα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ, ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ!

Βασίλης Κωνσταντινίδης

ΗΜΟΥΝ ΚΙ ΕΓΩ ΕΚΕΙ... ΤΟ 1821

Ένα μικρό ναυτόπουλο θυμάται...

Μετά την καταστροφή της Χίου στις 30 Μαρτίου 1822, οι Έλληνες θελήσαμε να πάρουμε εκδίκηση, χτυπώντας τον τουρκικό στόλο. Για το σκοπό αυτό σχηματίστηκε μια μεγάλη αρμάδα από 64 πλοία στα Ψαρά στα τέλη Απριλίου και ψάχναμε την ευκαιρία να δράσουμε.

Όμως, έπρεπε να επιτεθούμε μια συγκεκριμένη στιγμή και επιλέξαμε την ώρα που έκαναν οι Τούρκοι την μεγάλη γιορτή τους, το Ραμαζάνι, που ξεκινούσε στις 10 Μαΐου.

Μικρό ναυτόπουλο ήμουν τότε, όταν οι Ψαριανοί πήραν απόφαση να χτυπήσουν τον τουρκικό στόλο με πυρπολικά, επειδή κατέφθασαν πληροφορίες ότι ο αιγυπτιακός στόλος βρισκόταν στην Κρήτη.

Έτσι την 1^η Ιουνίου δύο πυρπολικά, ένα Ψαριανό με κυβερνήτη τον Κωνσταντίνο Κανάρη και ένα Υδραικό με κυβερνήτη τον Ανδρέα Πιπίνο ξεκίνησαν προς αναζήτηση του τουρκικού στόλου. Εγώ βρισκόμουν στο πυρπολικό του Κ. Κανάρη.

Είχαμε επιλέξει τη νύχτα της 6^{ης} προς 7^{ης} Ιουνίου 1822. Ήταν μια νύχτα χωρίς φεγγάρι και έτσι οι Τούρκοι δεν μπορούσαν να μας δούνε με ευκολία. Οι αξιωματικοί τους γιόρταζαν το τέλος του Ραμαζανιού στο κατάστρωμα. Φαίνονταν ανέμελοι και δεν υποψιάζονταν τίποτα.

Ο Πιπίνος δεν κατόρθωσε να πλησιάσει. Ο Κανάρης όμως μπόρεσε να κολλήσει στη δεξιά πλευρά της τουρκικής ναυαρχίδας και να ανάψει τα βαρέλια με το μπαρούτι.

Σχεδόν αμέσως το ξύλινο σκαρί του μεγαλοπρεπούς πλοίου λαμπάδιασε και άρχισε να καίγεται σαν πυροτέχνημα. Μέσα στον ενθουσιασμό μας όλοι ξεσπάσαμε σε πανηγυρισμούς φωνάζοντας: «Κανάρης! Κανάρης!». Οι 2000 Τούρκοι που βρίσκονταν πάνω στην ναυαρχίδα χάθηκαν σχεδόν όλοι.

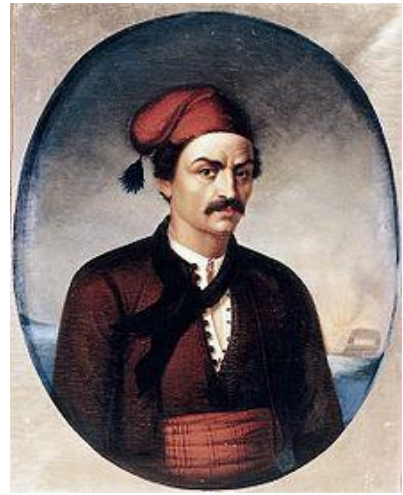
Οι 32 άνδρες που ήμασταν στα δύο πυρπολικά εκμεταλλευτήκαμε τη σύγχυση που επικρατούσε μετά την ανατίναξη και μπορέσαμε να φτάσουμε στα ελληνικά πλοία που μας περίμεναν στα ανοιχτά. Η επιστροφή μας στα Ψαρά ήταν θριαμβευτική και μαζί με τον κόσμο πήγαμε στην εκκλησία του Αγίου Νικολάου για να ευχαριστήσουμε τον Θεό για την σωτηρία μας.

Γιώργος Νικολαΐδης

SCHOOL-ECO-MΥΡΜΗΓΚΟΤΡΥΠΑ

ΣΤ'2 τάξη 6^{ου} ΟΛΟΗΜΕΡΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΦΛΩΡΙΝΑΣ «ΙΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ»

Συντροφιά με τον Κανάρη

«Σήμερα ο αέρας είναι ευνοϊκός» είπε ο Κωνσταντίνος Κανάρης. Ξαφνικά πετάγεται πάνω. Μία τουρκική φρεγάτα φαίνεται στον ορίζοντα. Χωρίς λοιπόν να χάσει χρόνο αρχίζει και δίνει εντολές ώστε μέχρι το βράδυ να είμαστε έτοιμοι να την πυρπολήσουμε. Εγώ ήμουν υπεύθυνη να δω για τυχόν βλάβες στο καράβι, άλλοι ήταν υπεύθυνοι για τα πυρομαχικά και κάποιοι άλλοι έπρεπε να κατευθύνουν το καράβι προς τον στόχο μας.

Έτσι και έγινε, ενώ οι Τούρκοι γλεντούσαν εμείς πλησιάσαμε κοντά τους. Όταν ο Κωνσταντίνος Κανάρης βρήκε την κατάλληλη στιγμή χωρίς να χάσει χρόνο άρπαξε βόλια που είχανε μπαρούτι μέσα, πήδηξε πάνω στην φρεγάτα τα άφησε, τα άναψε και τέλος ξανά γύρισε στο καράβι μας για να μην σκοτωθεί και εκείνος. Οι υπόλοιποι ήμασταν σε επιφυλακή παρακολουθώντας ταυτόχρονα το σκηνικό. Μόλις ο Κανάρης ανέβηκε πάνω αρχίσαμε να τραβάμε κουπί γρήγορα και μακριά από την περιοχή. Μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα ακούσαμε ένα μεγάλο ΜΠΑΜ!!!! «Τα καταφέραμε!» φωνάξαμε όλοι μαζί βλέποντας την φρεγάτα να γίνεται παρανάλωμα της φωτιάς μπροστά στα μάτια μας.

Έλενα Μούλελη

Πυρπόληση τουρκικής φρεγάτας με το Κανάρη

Χθες η αποστολή μας ήταν δύσκολη και σημαντική. Ο τουρκικός στόλος αμύνθηκε, αλλά ο Κωνσταντίνος Κανάρης, και εμείς τα παλικάρια του τα καταφέραμε. Έπρεπε να πυρπολήσουμε μια τουρκική φρεγάτα. Ακολουθήσαμε τον γνωστό τρόπο για να βάλουμε το μπουρλότο, αλλά όσο γνωστός και να ήταν ποτέ δεν θα έπαυε να είναι απαιτητικός και επικίνδυνος.

SCHOOL-ECO-MΥΡΜΗΓΚΟΤΡΥΠΑ

ΣΤ'2 τάξη 6^{ου} ΟΛΟΗΜΕΡΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΦΛΩΡΙΝΑΣ «ΙΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ»

Αρχικά μετακινούμαστε με τις μικρές μας βαρκούλες, που είναι γεμάτες με εκρηκτικά, προς την τουρκική φρεγάτα. Προσπαθούμε να τις κολλήσουμε πάνω στη φρεγάτα, κάτι πολύ δύσκολο καθώς η ορατότητα είναι περιορισμένη. Τη στιγμή που νομίζουμε ότι τα καταφέρνουμε ένας Τούρκος ναύτης μάς καταλαβαίνει και αρχίζει να φωνάζει και άλλους ναύτες. Επικρατεί πανικός. Οι Τούρκοι μας βρίζουν, μας καταριούνται, μας σημαδεύουν με τα όπλα τους. Προσπαθούμε να ξεφύγουμε. Παλεύουμε σαν λιοντάρια. Μόνο ένας νικητής θα υπάρχει και αυτός πρέπει να είμαστε εμείς. Νιώθουμε τις σφαίρες να έρχονται κατά πάνω μας σαν βροχή. Είμαστε επίμονοι, δεν τα παρατάμε.

Αποφασίζουμε ομόφωνα να κάνουμε μια δεύτερη απόπειρα πυρπόλησης. Ο επιδέξιος αρχηγός μας, Κωνσταντίνος Κανάρης, υλοποιεί με θάρρος το τολμηρό σχέδιό μας. Μέσα στη μάχη ξανακολλά το πυρπολικό στην τουρκική φρεγάτα, ενώ οι Τούρκοι νομίζουν ότι νίκησαν. Τότε ακούγονται πανηγυρισμοί αλλά όχι για πολύ. Μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα ο Κανάρης καταφέρνει και να σώσει την ομάδα του και να πυρπολήσει μία ακόμη τουρκική φρεγάτα. Οι Τούρκοι δεν μπορούν να το πιστέψουν. Νόμιζαν ότι μας κέρδισαν, αλλά τελικά ταπεινώθηκαν περισσότερο.

Δεν είναι τυχαίο που μετά την Απελευθέρωση, που τόσο είχε παλέψει για αυτήν, ο Κωνσταντίνος Κανάρης διορίστηκε αρχηγός του στόλου των πυρπολικών. Αργότερα τιμήθηκε ως ναύαρχος και τέλος ως πρωθυπουργός της τότε Ελλάδας. Το ελληνικό κράτος έδωσε το όνομά του και σε τρία πολεμικά πλοία. Νιώθω πολύ περήφανη που ήμουν μέλος σε αυτή και σε πολλές άλλες σημαντικές αποστολές και είχα την τύχη να βρεθώ κοντά σε έναν τόσο σπουδαίο άνθρωπο. Βέβαια, είχα αντίθετα συναισθήματα μετά από κάθε μάχη, γιατί σκοτώνονταν τόσο άνθρωποι, όμως ήταν κάτι αναγκαίο για να αποκτήσει η πατρίδα μας την ελευθερία. Εμείς πολεμήσαμε για να είναι οι επόμενες γενιές ελεύθερες.

Μαρία Πουγαρίδου

Ένας μικρός πολεμιστής του 1821

Είμαι ένας μικρός πολεμιστής του 1821 και θα σας διηγηθώ την άλωση της Τριπολιτσάς, γιατί κι εγώ ήμουν εκεί και βοηθούσα. Ο Αρχηγός σε αυτόν τον αγώνα ήταν ο Αλέξανδρος Υψηλάντης και υπήρχαν και τέσσερα κεντρικά στρατόπεδα. Για καλή μου τύχη ήμουν σε αυτό που ήθελα πιο πολύ, μαζί με τον Γέρο του Μοριά ή αλλιώς Θεόδωρο Κολοκοτρώνη. Καταρχάς, η πρώτη μάχη ήταν στο Βαλτέτσι, όπου νικήσαμε και ήρθαμε ακόμα πιο κοντά στην Τριπολιτσά.

Μετά από αυτό, κάναμε ένα σχέδιο το οποίο ήταν να πάνε κάποιες ελληνικές δυνάμεις στα Μέγαρα, έτσι

SCHOOL-ECO-MΥΡΜΗΓΚΟΤΡΥΠΑ

ΣΤ'2 τάξη 6^{ου} ΟΛΟΗΜΕΡΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΦΛΩΡΙΝΑΣ «ΙΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ»

ώστε να μην καταφέρουν να δοθούν τρόφιμα και πολεμοφόδια στους Τούρκους που βρίσκονταν στην Τριπολιτσά.

Έτσι αρχίζει η άλωση, όμως εγώ, που ήμουν μικρός δίσταζα λίγο και φοβόμουν, γιατί σκεφτόμουν ότι μπορεί να τραυματιστώ άσχημα ή ακόμη και να σκοτωθώ. Εκείνη την στιγμή ήρθε ο **Θεόδωρος Κολοκοτρώνης** από πίσω μου και μου ψιθύρισε στο αυτί μου «μην διστάζεις, θα τα καταφέρουμε». Τότε πήρα θάρρος και πήγα να βοηθήσω. Εγώ στις μάχες, επειδή ήμουν μικρός, δεν πολεμούσα, απλώς έφερνα πολεμοφόδια και τρόφιμα στο πολεμιστές.

Μετά έμαθα ότι μπήκαμε στην πόλη και χτυπήσαμε τους Τούρκους και όλοι οχυρωθήκανε στα σπίτια τους. Στη συνέχεια, κλείστηκαν στον κεντρικό πύργο, Μεγάλη Τάπια, όπου μετά από τρεις ημέρες παραδόθηκαν λόγω έλλειψης νερού. Εγώ και οι συμπολεμιστές μου χαρήκαμε πάρα πολύ που είδαμε ξανά να κυματίζει σημαία ελληνική στην Τριπολιτσά. Τα συναισθήματα μου ήταν στη αρχή φόβος, μετά ελπίδα και τέλος μεγάλη χαρά για τη ΝΙΚΗ μας!!!

Γιώργος Πεσιρίδης

Σκέψεις και συναισθήματα για το 1821

Μαρία Πουγαρίδου

Σε λίγες μέρες γιορτάζουμε ένα από τα πιο σημαντικά γεγονότα της ένδοξης ιστορίας μας, την επέτειο της Επανάστασης της 25^{ης} Μαρτίου του 1821. Πριν από 200 χρόνια και μετά από 400 χρόνια σκλαβιάς οι Έλληνες δεν άντεξαν άλλο και έτσι αποφάσισαν να επαναστατήσουν. Αρχικά στην Πελοπόννησο, μετά στα νησιά του Αιγαίου, έπειτα στην Στερεά Ελλάδα, στη Μακεδονία και σε πολλές άλλες περιοχές που κατοικούσαν Έλληνες.

Οι Έλληνες πολεμούσαν εννιά χρόνια για να απελευθερωθούν και να ιδρύσουν κράτος εθνικό, φιλελεύθερο και δημοκρατικό, ένα κράτος με σεβασμό προς τα ανθρώπινα δικαιώματα, τα οποία καταπατούνταν. Άλλωστε από τον πρώτο χρόνο της Επανάστασης συγκρότησαν τοπικά συμβούλια και εθνοσυνελεύσεις στις οποίες διακήρυξαν τη βούληση τους για ένα ανεξάρτητο και δημοκρατικό κράτος. Οι Οθωμανοί έδειξαν τεράστια βαρβαρότητα και η κτηνωδία τους φαίνεται σε πολλά ιστορικά γεγονότα. Το

SCHOOL-ECO-MΥΡΜΗΓΚΟΤΡΥΠΑ

ΣΤ'2 τάξη 6^{ου} ΟΛΟΗΜΕΡΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΦΛΩΡΙΝΑΣ «ΙΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ»

Μεσολόγγι είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα καθώς οι άνθρωποι που ζούσαν εκεί μέσα πολιορκήθηκαν σκληρά αλλά ποτέ δεν παραδόθηκαν. Το ηρωικό αυτό γεγονός ενέπνευσε τον εθνικό μας ποιητή και έγραψε το γνωστό ποίημα του, τους «Ελεύθερους πολιορκημένους».

Ένα άλλο γεγονός που με συγκινεί πραγματικά είναι ο ερχομός των Φιλελλήνων. Άφησαν τις χώρες τους και ήρθαν στην Ελλάδα για να πολεμήσουν για έναν ξένο τόπο. Από αυτό μπορούμε να καταλάβουμε πόσο μεγαλειώδης ήταν το γεγονός της επανάστασης. Βοήθησαν έμπρακτα τους Έλληνες εμπνευσμένοι από τις αρχές της ελευθερίας και της δικαιοσύνης. Παρακινήθηκαν και από τη λατρεία τους για το αρχαίο ελληνικό πνεύμα το οποίο αναβίωσε στα χρόνια της επανάστασης μια και οι σύγχρονοι Έλληνες προβάλλονται ως απόγονοι των αρχαίων Ελλήνων. Στη μάχη του Πέτα οι περισσότεροι σκοτώθηκαν.

Η Ελληνική επανάσταση ήταν ένα δύσκολο εγχείρημα με μεγάλες μεταπτώσεις, πολλές νίκες στα πρώτα χρόνια αλλά και ήττες στη συνέχεια. Γράφει χαρακτηριστικά ο Κολοκοτρώνης στα Απομνημονεύματά του: «Ο κόσμος μας έλεγε τρελούς... αν δεν ήμαστε τρελοί δεν θα εκάμαμε την επανάσταση». Κερδήθηκε βέβαια χάρη στο πείσμα και στη γενναιότητα των αγωνιστών, αλλά και στην κρίσιμη παρέμβαση των Μεγάλων Δυνάμεων στη Ναυμαχία του Ναυαρίνου το 1827, παρέμβαση που οφείλεται στο θαυμασμό των ξένων προς τους Έλληνες.

Στην εργασία αυτή παράλειψη θα αποτελούσε η μη αναφορά στους πολλούς επώνυμους ήρωες της Ελληνικής Επανάστασης τους οποίους μνημονεύουμε σε κάθε επετειακή εκδήλωση και θαυμάσουμε μέχρι σήμερα. Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, ο Γεώργιος Καραϊσκάκης, ο Παπαφλέσσας, ο Μάρκος Μπότσαρης, ο Οδυσσέας Ανδρούτσος, ο Κων/νος Κανάρης, η Μπουμπουλίνα, η Μαντώ Μαυρογένους είναι κάποιοι από τους ήρωες του Αγώνα που έδωσαν τη ζωή τους για να είμαστε εμείς σήμερα ελεύθεροι.

Το Ελληνικό κράτος ιδρύθηκε τελικά το Φεβρουάριο του 1830 με περιορισμένα εδάφη (μόνο την Πελοπόννησο και μέρος της Στερεάς Ελλάδας). Ήταν το πρώτο εθνικό κράτος που δημιουργήθηκε στην Ευρώπη και επηρέασε και άλλα Βαλκανικά και Ευρωπαϊκά έθνη να διεκδικήσουν την ανεξαρτησία τους. Έδωσε το παράδειγμα για το πώς πρέπει να ενεργούν οι άνθρωποι, όταν παραβιάζονται τα δικαιώματά τους. Είναι ένα αξιοσημείωτο ιστορικό γεγονός, το οποίο άλλαξε τις ζωές μας και καθόρισε την πορεία μας μέχρι και σήμερα. Αποτελεί διαχρονικό παράδειγμα, που μας εμπνέει μέχρι και σήμερα, υψηλού αγωνιστικού φρονήματος, συνεργασίας, ομόνοιας, παιδείας και σύμπνοιας με τις Μεγάλες Δυνάμεις για ένα αισιόδοξο και ελπιδοφόρο μέλλον για τη χώρα μας.

Μαρία Πουγαρίδου

Φέτος γιορτάζουμε τα 200 χρόνια από την αρχή της Επανάστασης του 1821. Η Επανάσταση αυτή έχει μεγάλη σημασία για εμάς τους Έλληνες, διότι χωρίς αυτήν δε θα δημιουργούνταν το ελληνικό κράτος και ίσως ήμασταν ακόμη κάτω από τον ζυγό των Τούρκων.

Αυτό που θαυμάζω πιο πολύ στους Έλληνες προγόνους μου είναι ότι, ενώ ήταν ολιγάριθμοι, ξεσηκώθηκαν ενάντια σε μία μεγάλη δύναμη, την Οθωμανική Αυτοκρατορία, χωρίς να το πολυσκεφτούν, έχοντας στη διάθεσή τους λιγοστά μέσα και όπλα, μα μεγάλη θέληση, επιμονή και ελπίδα. Αν σκέφτονταν λογικά, θα είχαν καταλάβει πως ο αγώνας που ξεκινούσαν ήταν μάταιος και δεν υπήρχε περίπτωση να πετύχουν τον στόχο τους, δηλαδή την απελευθέρωσή τους, και πιθανόν να μην το έκαναν. Αυτό το είπε και ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης «Ο κόσμος μας έλεγε τρελούς. Ημείς, αν δεν είμεθα τρελοί, δεν εκάμαμε την επανάσταση». Έτσι η τόλμη, η αποφασιστικότητά τους και η αγάπη για την ελευθερία τους οδήγησε στις μάχες που έδωσαν και πέτυχαν το ακατόρθωτο, δηλαδή την ανεξαρτησία τους και τη δημιουργία του δικού τους κράτους.

Αυτό το κράτος 200 χρόνια μετά θεωρώ πως πέτυχε αρκετά πράγματα αλλά συνεχίζει να περνά και δυσκολίες. Πρώτα πρώτα η σημερινή Ελλάδα δεν είναι μόνη της, αλλά ανήκει στην Ευρωπαϊκή Ένωση και μπορεί να βοηθηθεί και να βοηθάει τα υπόλοιπα κράτη της Ένωσης, όταν χρειάζεται. Πολλοί Έλληνες ακόμα έγιναν γνωστοί σε όλον τον κόσμο για τις επιδόσεις τους στις Επιστήμες. Από την άλλη οι δυσκολίες που συναντά η Ελλάδα σήμερα είναι αρκετές, όπως η πανδημία του κορονοϊού και οι απειλές από τους γείτονες μας πια Τούρκους. Αυτές όμως δεν πρέπει να μας λυγίζουν σαν λαό αλλά να μας γεμίζουν με δύναμη να συνεχίζουμε τον αγώνα για να τις ξεπεράσουμε. Όπως είπε και ο Ανδρέας Κάλβος όπως «Θέλει αρετή και τόλμη η ελευθερία» έτσι θέλει αρετή και τόλμη και η ζωή!

Έλενα Παπαδοπούλου

Παναγιώτα - Χρυσοβαλάντου Θεοφάνους

Η 200η επέτειος από την επανάσταση του 1821 είναι ένα γεγονός με μεγάλη σημασία διότι συμπληρώνονται 200 χρόνια ελευθερίας και ανεξαρτησίας του ελληνικού κράτους. Ένας μικρός λαός με πολύ λίγο στρατό αντιστάθηκε σε μία τεράστια αυτοκρατορία για να παραμείνει ένα ελεύθερο κράτος. Με ελπίδα και θάρρος ξεκίνησαν κάτι το ακατόρθωτο και γι' αυτό σε όλο τον κόσμο αυτή η επανάσταση κέρδισε το ενδιαφέρον.

Επίσης, παίρνουμε και κάποια μηνύματα από την επανάσταση του 1821 τα οποία είναι ότι, δεν πρέπει να τα παρατάμε στις δυσκολίες, να αγωνιζόμαστε σκληρά και αν ακόμα βρεθούμε σε κατάσταση πολέμου να είμαστε έτοιμοι να θυσιάσουμε για την ελευθερία της πατρίδας μας. Οι Έλληνες τότε πολεμούσαν με ψυχή και θάρρος και ακόμα και σήμερα αν χρειαζόταν θα πολεμούσαν μόνο με την δύναμη της ψυχής τους.

Για να τιμήσουμε φέτος αυτούς τους ήρωες θα

Το 1821 είναι μια από τις σημαντικότερες γιορτές για τον Ελληνικό λαό! Φέτος, το 2021, κλείσαμε 200 χρόνια από τη μεγάλη Επανάσταση. 200 χρόνια ελευθερίας. Τέτοια εποχή οι Έλληνες αγωνιστές ανέβαιναν στα βουνά και πολεμούσαν τον εχθρό για να ελευθερώσουν την πατρίδα. Όλοι βοηθούσαν όπως μπορούσαν, με κάθε τρόπο, με όλη τους την καρδιά! Δεν το έβαζαν κάτω! Πέτυχαν πολλές νίκες, αλλά έζησαν και πολλές ήττες. Οι Έλληνες δεν είχαν μεγάλο στρατό, ούτε πολλά πυρομαχικά, αλλά πολεμούσαν με την ψυχή τους.

Είμαι περήφανη που ζω και κατάγομαι από μια πατρίδα με τόσο μεγάλη και σπουδαία ιστορία! Ευελπιστώ να μη γίνει κάτι παρόμοιο στο μέλλον για την πατρίδα μας και υπάρχει κίνδυνος για την πατρίδα μας. Αλλά αν συμβεί, όλοι οι Έλληνες, όπως τότε, θα ενωθούμε σαν μια γροθιά και θα το αντιμετωπίσουμε όλοι μαζί! Θαυμάζω και τιμώ την πατρίδα μου

γίνουν διάφορες δράσεις και εκδηλώσεις από ομάδες, φορείς, οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, πανεπιστημιακά ιδρύματα, πολιτιστικούς συλλόγους. Οι εκδηλώσεις αυτών στοχεύουν στο να εμπνευστούμε από την Ιστορία και την πορεία μας για να οραματιστούμε για την νέα εποχή που έρχεται.

Γιώργος Πεσιρίδης

Η επέτειος των 200 χρόνων από την Επανάσταση του 1821, είναι ένα καθοριστικό ιστορικό γεγονός για το Ελληνικό έθνος. Οι Έλληνες μετά από 400 χρόνια κατοχής των Τούρκων αποφάσισαν πως έπρεπε να αντιδράσουν και να προσπαθήσουν να απελευθερώσουν την σκλαβωμένη τότε χώρα. Μετά από πολλές αιματοχυσίες και θυσίες ελλήνων επαναστατών και αμάχων η Ελλάδα ήταν επιτέλους ελεύθερη.

Η αναγνώριση των αγώνων και των θυσιών του λαού μας δίνει την δυνατότητα στην νέα γενιά των Ελλήνων να προβληματιστούν αλλά και να εμπνευστούν από το παρελθόν ώστε να διαμορφώσουν ένα καλύτερο παρόν και μέλλον για τους ίδιους και τη χώρα.

Εμείς φέτος στις 25 Μαρτίου γιορτάζουμε την ελευθερία της χώρας μας και πενθούμε τους νεκρούς της επανάστασης παράλληλα όμως μέσα από την περηφάνια που νιώθουμε και την γνώση που έχουμε αποκτήσει έχουμε μέσα μας ένα κίνητρο ώστε σε οποιοσδήποτε δύσκολες συνθήκες να υψώνουμε το ανάστημά μας και να αγωνιζόμαστε.

Ιωακείμ Σαρακίνης

Συμπληρώνονται φέτος 200 χρόνια από την Επανάσταση του 1821 και τη δημιουργία ανεξάρτητου ελληνικού κράτους. Οι αγώνες και οι θυσίες του λαού, σε συνδυασμό με την βούληση των Μεγάλων Δυνάμεων (Αγγλίας, Ρωσίας, Γαλλίας) έφεραν το ποθητό αποτέλεσμα. Αρκεί να σκεφτεί κανείς τους ήρωες της Ελληνικής Επανάστασης, τον

καθώς και τους ανθρώπους που την ελευθέρωσαν. Η καρδιά της Ελλάδας δεν σκλαβώθηκε ποτέ, γιατί στα χέρια της κρατούσε την ελπίδα. Μόνο έδαφος κατάφεραν να μας πάρουν οι Τούρκοι, αλλά κι αυτό πολεμήσαμε και τους το πήραμε πίσω. Το χώμα που πατάμε είναι ιερό!

Ζήτω η Ελλάδα! Ζήτω η ελευθερία!

Έλενα Μούλελη

Ο εορτασμός της επανάστασης του 1821 είναι πολύ σημαντικός γιατί έτσι τιμούμε τους ήρωες που πολέμησαν για την πατρίδα μας, για να ήμαστε εμείς ελεύθεροι σήμερα και να μπορούμε να μιλάμε την ελληνική γλώσσα.

Νιώθω πολύ περήφανη για αυτούς τους ανθρώπους που θυσίασαν την ζωή τους για εμάς. Η ανδρεία και το θάρρος αυτών των ηρώων μου προκαλεί θαυμασμό, γιατί παρόλο που ήταν σκλαβωμένοι επί 400 χρόνια, δεν έχασαν την ελληνική συνείδηση και την πίστη τους και βρήκαν το κουράγιο να επαναστατήσουν εναντίον των Τούρκων παρόλο που ήταν λιγότεροι!

Χάρis την ανδρεία τους περπατάμε και ζούμε ελεύθεροι, γι' αυτό δεν πρέπει να ξεχάσουμε την αυτοθυσία τους και τους αγώνες που έδωσαν για εμάς.

Ο παππούς μου έλεγε "Λαός που δεν γνωρίζει την ιστορία του δεν έχει μέλλον"!

Προδρομίδου Άννα

Φέτος, την 25^η Μαρτίου 2021 γιορτάζουμε 200 χρόνια από την έναρξη της Επανάστασης του 1821. Την ημέρα αυτή, οι πρόγονοι μας ξεκίνησαν έναν αγώνα για να αποκτήσουν την ανεξαρτησία τους από τον τουρκικό ζυγό που είχε διαρκέσει για περίπου 400 χρόνια σκλαβιάς και υποταγής.

Γ. Καραϊσκάκη, τον Ο. Ανδρούτσο, τον Μ. Μπότσαρη, τον Θ. Κολοκοτρώνη και τόσους άλλους οπλαρχηγούς και αγωνιστές ή την Λ. Μπουμπουλίνα και τη Μ. Μαυρογένους που διέθεσαν όλη την περιουσία τους στον Αγώνα, για να αντιληφθεί ότι η Ελληνική Επανάσταση ήταν έκρηξη του πόθου για ελευθερία και εθνική ανεξαρτησία. Παρά το γεγονός ότι έγινε και εμφύλιος πόλεμος στη διάρκεια της Επανάστασης, το βασικό ιστορικό δίδαγμα είναι ότι η ενότητα του έθνους και η ομοψυχία φέρνει την πρόοδο στους λαούς, το να βρισκόμαστε δηλαδή στο «εμείς» και όχι στο «εγώ», όπως έγραψε ο Μακρυγιάννης στα *Απομνημονεύματά* του. Περηφάνια και θαυμασμό, σεβασμό και δέος πρέπει να νιώθουμε για τους ήρωες του 1821 και να αποδεικνύουμε καθημερινά τον πατριωτισμό μας, όπως αυτοί μας δίδαξαν με το παράδειγμά τους. Να βάζουμε την πατρίδα πάνω από το δικό μας συμφέρον, να σεβόμαστε τις παραδόσεις και να είμαστε άξιοι συνεχιστές του έργου των προγόνων μας.

Γιώργος Νικολαΐδης

Στις 25 Μαρτίου του 1821 ξεκίνησε η Ελληνική Επανάσταση όπου πολλοί άνθρωποι έχασαν την ζωή τους πολεμώντας για να είμαστε ελεύθεροι. Φέτος είναι 2021 και γιορτάζουμε τα 200 χρόνια ελευθερίας. Την γιορτή αυτή την κάνουμε για να μάθουν καλύτερα οι νέοι τι συνέβη τότε. Οι απόψεις μου για την σημασία του εορτασμού αυτού είναι ότι ήταν χρέος μας μια τέτοια γιορτή επειδή με αυτόν τον τρόπο τιμούμε τους ήρωες που θυσίασαν την ζωή τους για να είμαστε ελεύθεροι και όχι στα χέρια των Τούρκων. Είναι το λιγότερο που μπορούμε να κάνουμε για να δείξουμε ευγνωμοσύνη στους ήρωες του 1821. Με την γιορτή θα μας έρθουν σκέψεις και συναισθήματα όπως ενθουσιασμός για τη νίκη, θλίψη για την θυσία των ηρώων και περηφάνια που οι αγωνιστές έδωσαν τις ζωές τους για να είμαστε σήμερα ελεύθεροι. Η Επανάσταση μας δίδαξε όλους να μην τα παρατάμε ακόμα και όταν ο εχθρός είναι δυνατότερος και να συνεχίσουμε να μαχόμαστε ενωμένοι για να διατηρήσουμε την ελευθερία μας.

Σταύρος Νοτίδης

Παρόλο, που σε αντίθεση με τους Τούρκους υστερούσαν σε στρατό και σε όπλα, αυτό δεν στάθηκε εμπόδιο στην ηρωική προσπάθεια τους. Η ψυχική τους δύναμη, η γενναιότητα, το πάθος και η αυτοθυσία τους, ήταν αυτά που τους οδήγησαν στην νίκη και στην πολυπόθητη ελευθερία.

Όλα αυτά με κάνουν να αισθάνομαι υπερηφάνεια και ενθουσιασμό για την πατρίδα μας. Ταυτόχρονα, αισθάνομαι και λύπη για όλους αυτούς που χάθηκαν στις μάχες που δώσανε, γνωρίζω όμως ότι δεν ήταν μάταιο.

Η επανάσταση του 1821 μας διδάσκει πόσο δύναμη έχουμε ως έθνος και ότι, όταν είμαστε ενωμένοι μπορούμε να καταφέρουμε πολλά και ας φαίνονται ακατόρθωτα. Πότε δεν πρέπει να το βάζουμε κάτω. **ΖΗΤΩ ΤΟ 1821! ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΠΟΤΕ ΝΙΚΗΜΕΝΟΙ!**

Παπαγιάννης Άγγελος

Είναι σημαντικό να γιορτάζουμε τα 200 χρόνια που πέρασαν από το 1821 γιατί θυμόμαστε ,ότι οι Έλληνες πολέμησαν γενναία για την πατρίδα τους και αγωνίστηκαν πολύ σκληρά. Θυσιάστηκαν και πέθαναν για να είμαστε εμείς τώρα ελεύθεροι. Έτσι θα πρέπει να τους τιμήσουμε κι εμείς .Να μάθουμε πως ζούσαν τότε και ότι τελικά κατάφεραν και νίκησαν με αντρείοσύνη ,ομόνοια θέληση ,πείσμα και γενναιότητα .Σημαντικά πρόσωπα, γεγονότα και μάχες έμειναν στην ιστορία όπου τώρα τα διαβάζουμε εμείς και είμαστε πολύ περήφανοι για αυτά. Πιστεύω ότι θα έπρεπε να ξέρουμε κάποια πράγματα για τους ήρωες της Ελληνικής μας Επανάστασης αλλά και τους αγώνες που έγιναν τότε. Είμαι περήφανη χαρούμενη αλλά και τυχερή που ζω σε αυτή την χώρα με σημαντικούς ήρωες που με έκαναν τώρα να είμαι ελεύθερη.

Γεωργία Καραστεργίου

Παναγιώτα - Χρυσοβαλάντου Θεοφάνους

Η Επανάσταση του 1821 μου προκαλούσε πάντα θετικά συναισθήματα. Παρ' όλα αυτά πιστεύω πως έχει χάσει το νόημα της πλέον, καθώς τη γιορτάζουμε για μία μέρα του χρόνου και μετά την ξεχνάμε. Κατά τη γνώμη μου θα έπρεπε να είμαστε χαρούμενοι που συνέβη κάθε μέρα και να κάνουμε τους ανθρώπους που αγωνίστηκαν για την ελευθερία μας περήφανους με τις πράξεις και όχι με τα λόγια μας.

Η Επανάσταση του 1821 είναι πολύ σημαντική για την Ελλάδα. Θέλω να πω κίολας στους πιστούς στρατιώτες που προστατεύουν την Ελλάδα από τους εχθρούς, να σκέφτονται τους γενναίους τότε ήρωες και να παίρνουν δύναμη και να μην φοβούνται κανέναν.

200 ΧΡΟΝΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ!

Αλέξανδρος Κούταβος

Παναγιώτα Χρυσοβαλάντου Θεοφάνους

Αισθάνομαι πολύ περήφανος που είμαι Έλληνας και οι πρόγονοί μου πολέμησαν εναντίον τον Τούρκων κατακτητών, δίνοντας την ζωή τους για να ζούμε σήμερα εμείς ελεύθεροι. Με αφορμή τον εορτασμό της 200ης επετείου από την επανάσταση του 1821, πρέπει να γυρίσουμε πίσω να δούμε από που ερχόμαστε, να επιστρέψουμε στο παρόν, για να γνωρίζουμε που βρισκόμαστε και τι έχουμε πετύχει, αλλά και τι θα μπορούσαμε να έχουμε πετύχει αναγνωρίζοντας ταυτόχρονα τα λάθη μας. Κυρίως, όμως, πρέπει να κοιτάμε μπροστά για να αποφασίσουμε που πρέπει να πάμε.

Μέσα λοιπόν από την επανάσταση του 1821 και τους αγώνες του Ελληνικού έθνους σε όλη την πορεία των 200 χρόνων του νέου Ελληνικού κράτους πρέπει να βγάλουμε κάποια συμπεράσματα. Σε αυτά τα 200 χρόνια υπήρξαν πολλά και σημαντικά επιτεύγματα. Έγιναν όμως και λάθη. Τα λάθη αυτά πρέπει να τα αναλύσουμε για να τα διορθώσουμε και να μην τα επαναλάβουμε στο μέλλον. Το

Φέτος γιορτάζουμε την 200^η επέτειο από την Επανάσταση του 1821. Η ανάμνηση της Επανάστασης θα πρέπει να συνεχίσει να εορτάζεται από όλους τους Έλληνες για πάντα γιατί έχει πολύ μεγάλη συναισθηματική και ιστορική αξία για το Ελληνικό κράτος. Δε θα ήμασταν ελεύθεροι αν δεν υπήρχαν αυτοί οι αγωνιστές να επαναστατήσουν εναντίον του Οθωμανικού ζυγού.

Νιώθω μεγάλη περηφάνια για όλους τους οπλαρχηγούς αλλά και όλους τους απλούς στρατιώτες τους και ας μην ξέρουμε τα ονόματά τους. Για εμένα έχει πολύ μεγάλη συναισθηματική αξία το ότι αυτοί οι άνθρωποι θυσιάστηκαν για να είμαστε τώρα εμείς ελεύθεροι.

Όταν κάναμε την ενότητα της Ελληνικής Επανάστασης, μου προκάλεσαν θλίψη τα μαθήματα όπου ο Ελληνικός στρατός διαλύθηκε αλλά και περηφάνια όταν

κυριότερο λάθος ήταν οι διχόνοιες και οι διχασμοί. Η ιστορία μας έχει διδάξει ότι όταν ήμασταν ενωμένοι σαν λαός καταφέραμε πολλά πράγματα, ενώ όταν ήμασταν διχασμένοι ήμασταν εύκολος αντίπαλος.

Ενωμένοι λοιπόν θα πρέπει να προχωρήσουμε στο δύσκολο μέλλον και να αντιμετωπίσουμε έτσι οποιαδήποτε απειλή και δυσκολία μας παρουσιαστεί.

Χρυσοβαλάντης – Παντελής Σαμπαλής

νικούσαμε θριαμβευτικά τους Τούρκους.

Μπορεί να υπήρχαν πολλές διχόνοιες μεταξύ των Ελλήνων κατά την Επανάσταση αλλά ακόμα και οι διχόνοιες δεν ήταν αρκετές ώστε να τους σταματήσουν. Αυτοί οι γενναίοι πρόγονοί μας, μας δίδαξαν ότι και στις δύσκολες στιγμές εμείς οι Έλληνες πρέπει να είμαστε ενωμένοι.

Φέτος, ελπίζω να γίνουν διάφορες εκδηλώσεις όπως να προβληθούν σχετικές ταινίες, ομιλίες και καταθέσεις στεφάνων έτσι ώστε να τους τιμήσουμε όπως τους αξίζει,

Νίκος Μοκίκας

Η Ελλάδα στα ερείπια του Μεσολογγίου

Άννα Προδρομίδου

SCHOOL-ECO-ΜΥΡΜΗΓΚΟΤΡΥΠΑ

ΣΤ'2 τάξη 6^{ου} ΟΛΟΗΜΕΡΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΦΛΩΡΙΝΑΣ «ΙΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ»

ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ

Είμαστε στο «εμείς»

Κάθε στραβό σε μια κοινωνία μπορεί να ισιώσει, όταν υπάρχει διάθεση για δουλειά. Η δουλειά αυτή πρέπει να γίνεται ομαδικά. Με τη συνεργασία των ανθρώπων, την αλληλοβοήθεια, την ομόνοια μεταξύ τους και τον σεβασμό προς τον συνάνθρωπο μπορεί να ξεπεράσει κάθε δυσκολία και η χώρα να προοδεύσει.

Η συλλογική και η ατομική προσπάθεια εξαρτώνται η μία από την άλλη. Η συλλογική προσπάθεια είναι η προσπάθεια πολλών ατόμων. Αυτά εργάζονται ατομικά και στη συνέχεια συνδέουν την δουλειά τους με τη δουλειά των άλλων μελών της ομάδας για να πετύχουν τον αρχικό κοινό στόχο τους. Έτσι η συλλογική προσπάθεια είναι η ένωση πολλών ατομικών με βάση έναν κοινό σκοπό.

Η συλλογική προσπάθεια έχει ευεργετικά αποτελέσματα. Συγκεκριμένα, μια ομάδα αποτελείται από πολλά άτομα που εργάζονται όλοι μαζί για έναν κοινό σκοπό. Προσφέρει το κάθε άτομο ό,τι μπορεί και έτσι η προσπάθεια του ενός συμπληρώνει του άλλου. Μέσα από την συνεργασία, την αλληλοβοήθεια και τον διάλογο είναι δυνατόν τα μέλη μιας ομάδας να ξεπερνούν όλα τα εμπόδια που προκύπτουν και να φτάνουν σε ένα επιτυχές αποτέλεσμα.

Έλενα Παπαδοπούλου

Οι Έλληνες αγωνιστές πρέπει να βάλουν στην άκρη τις προσωπικές τους φιλοδοξίες, την φιλαργυρία και να προσηλωθούν στο κοινό καλό και να αγωνιστούν για τον κοινό στόχο. Οι αγωνιστές μονιάζουν και καταλαβαίνουν την ουσία της ομαδικής δουλειάς κι αναλόγως ο καθένας προσφέρει σύμφωνα με τις δυνάμεις του.

Ιωακείμ Σαρακίνης

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ

- «Κι' όσο αγαπώ την πατρίδα μου δεν αγαπώ άλλο τίποτας. Ναρθή ένας να μου ειπή ότι θα πάγη ομπρός η πατρίδα, στρέγομαι να μου βγάλη και τα δυό μου μάτια. Ότι αν είμαι στραβός, και η πατρίδα μου είναι καλά, με θρέφει, αν η πατρίδα μου αχαμνά, δέκα μάτια νάχω, στραβός θανά είμαι. Ότι σ' αυτείνη θα ζήσω, δεν έχω σκοπό να πάγω αλλού». (Ιω. Μακρυγιάννης)

ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟΝ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ

Χαίρε, Στρατηγέ Μακρυγιάννη

Είμαι ο Στέφανος! Ένα ελληνόπουλο που ζω στη Φλώρινα το έτος 2021!

Σας στέλνω αυτό το γράμμα για να σας πω ότι η Ελλάδα σε αυτά τα χρόνια που ζούμε έχει αναπτυχθεί πολύ από το 1821. Έχει αλλάξει πολύ η κοινωνία και η Ελλάδα σαν χώρα. Πιο πολύ από όλα έχει αναπτυχθεί η τεχνολογία, γεγονός που μας προσφέρει πολλές ανέσεις στην καθημερινή μας ζωή. Οι άνθρωποι στις μέρες μας είναι ελεύθεροι μπορούν να εκφράσουν ελεύθερα την άποψή τους και να πιστεύουν σε όποια θρησκεία θέλουν.

Το κακό όμως είναι ότι δυστυχώς δεν έχουν τις ίδιες αξίες που είχατε εσείς παλιά, δε δίνουν σημασία στα ήθη, έθιμα και παραδόσεις και πολλές φορές υποτιμούν τους συνανθρώπους τους δημιουργώντας έτσι δυσκολίες στη μεταξύ τους επικοινωνία κάνοντας δυσκολότερη την ζωή τους. Θα ήθελα να σας πω ότι θα προτιμούσα εμείς που ζούμε αυτή την εποχή να είχαμε τις δικές σας αξίες και να μπορούσαμε να λειτουργούμε όπως εσείς, χωρίς όμως να θέλω να μειώσω τα κατορθώματα των ανθρώπων της σημερινής εποχής τα οποία έχουνε κάνει την ζωή μας πολύ πιο εύκολη. **«Να είμαστε στο ΕΜΕΙΣ»**, όπως μας γράψατε στα Απομνημονεύματά σας.

Σας ευχαριστώ που με ακούσατε και ευχαριστούμε για όλα όσα έχετε προσφέρει στην πατρίδα μας και βοηθήσατε να ζούμε εμείς ελεύθεροι.

Στέφανος Ουλιάρης

**Οι Ελεύθεροι Πολιορκημένοι στο
Μεσολόγγι**

Οι Τούρκοι επιχείρησαν να πολιορκήσουν το Μεσολόγγι δύο φορές. Την πρώτη φορά πολιορκήσαν το Μεσολόγγι τον Οκτώβριο του 1822, ενώ τη δεύτερη φορά τον Απρίλιο του 1825.

Οι σπουδαιότεροι Έλληνες αγωνιστές που αναδείχθηκαν κατά την διάρκεια των πολιορκιών του Μεσολογγίου είναι οι παρακάτω:

- Ο Ανδρέας Μιαούλης που τον Ιούλιο του 1825 απομάκρυνε τα Τούρκικα πλοία από το Μεσολόγγι και συνείσφερε στους πολιορκημένους τρόφιμα και πολεμοφόδια.
- Ο Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος οχύρωσε το Μεσολόγγι. Επίσης γνωστοποίησε των αγώνα των πολιορκημένων.
- Ο Μάρκος Μπότσαρης μαζί με τους σουλιώτες συνεργάστηκε με τον Αλέξανδρο Μαυροκορδάτο.

Τα πρόσωπα που έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην μεριά της Τουρκίας είναι ο Ομέρ Βρυώνης, ο Κιουταχής, αλλά κυρίως ο Ιμπραήμ πασάς.

Το βασικότερο πρόβλημα των πολιορκητών ήταν τα τρόφιμα, διότι εκεί υπήρχε έλλειψη φαγητού. Οι Έλληνες ονομάστηκαν «ελεύθεροι πολιορκημένοι», επειδή είχαν πείσμα, γενναιότητα και αγάπη για την πατρίδα τους και δεν ήθελαν να πέσουν στα χέρια των Τούρκων. Η ψυχή τους ήταν ελεύθερη!

Άγγελος Παπαγιάννης

ΑΦΙΕΡΩΜΑ
Ο ΗΡΩΑΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΜΟΥ

Μαντώ Μαυρογένους

Έλενα Μούλελη

SCHOOL-ECO-ΜΥΡΜΗΓΚΟΤΡΥΠΑ

ΣΤ'2 τάξη 6^{ου} ΟΛΟΗΜΕΡΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΦΛΩΡΙΝΑΣ «ΙΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ»

Κωνσταντίνος Κανάρης

Ο αγαπημένος μου ήρωας της Ελληνικής Επανάστασης του 1821 είναι ο Κωνσταντίνος Κανάρης. Καταγόταν από τα Ψαρά. Ο Κανάρης ήταν ένας από τους καλύτερους και γενναιότερους μπουρλοτιέρηδες. Η τέχνη του μπουρλότου ήταν δύσκολη. Έπρεπε ο μπουρλοτιέρης να κολλήσει την βάρκα του στο εχθρικό πλοίο, χωρίς φυσικά να τον καταλάβει ο στόλος του πλοίου, η οποία ήταν γεμάτη με εκρηκτικά, τα λεγόμενα μπουρλότα, να ανάψει τα εκρηκτικά και να φύγει μακριά όσο πιο γρήγορα μπορούσε. Η δουλειά αυτή μπορούσε να γίνει πολύ επικίνδυνη, καθώς συχνά σηκώνονταν παλίρροια.

Ένα από τα πιο γνωστά επιτεύγματά του είναι ανατίναξη τουρκικής ναυαρχίδας από τον ίδιο τον Ιούνιο του 1822. Από το 1824 μέχρι και το 1825 οι επιχειρήσεις των ελληνικών πυρπολικών συνεχίζονται. Μετά την Απελευθέρωση ο Κανάρης διορίστηκε αρχηγός του στόλου των πυρπολικών. Αργότερα έγινε ναύαρχος και τέλος πρωθυπουργός. Τον θαυμάζω τόσο γιατί αυτός και η ομάδα του κατάφεραν να προκαλέσουν τρόμο στον τουρκικό στόλο. Με εμπνέει η υπομονή, η επιμονή και η γενναιότητά του.

Μαρία Πουγαρίδου

Κωνσταντίνος Κανάρης

Γεννήθηκε το 1793 στα Ψαρά όπου και μεγάλωσε. Ήταν το μικρότερο παιδί του Ψαριανού Δημογέροντα Μιχαήλ Κανάρη και της Μαρώς Μπουρέκα. Έμεινε πολύ μικρός ορφανός από πατέρα και έτσι άρχισε να δουλεύει σε πλοία συγγενών του, κυρίως σ' αυτό του θείου του Μπουρέκα. Αρχικά, το όνομά του ήταν «Κανάρης» και τελικά έγινε Κανάρης.

Όταν πέθανε ο θείος του, στου οποίου το μικρό εμπορικό πλοίο εργαζόταν, ανέλαβε καπετάνιος ο ίδιος σε ηλικία 20 ετών. Πήγε στην Οδησό για πρώτη φορά το 1820. Ήξερε για τη Φιλική Εταιρεία αλλά δεν είχε γίνει μέλος της. Όταν έμαθε ότι ξέσπασε η επανάσταση στη Μολδαβία από τον Αλέξανδρο Υψηλάντη, έσπευσε αυθόρμητα να πάρει μέρος στον πρώτο «πολεμικό στόλο» των Ψαριανών υπό τον Νικολή Αποστόλη.

Από τους πρώτους μήνες ο Κανάρης ξεχώρισε για το θάρρος του και την αποφασιστικότητά του, κάνοντας επιδρομές στα μικρασιατικά παράλια ενώ κατόπιν εντάχθηκε στα πυρπολικά. Η ανατίναξη ενός τουρκικού δικρότου στην Ερεσό από τον Δημήτριο Παπανικολή τον παρακίνησε σε ανάλογο εγχείρημα. Τον Ιούνιο του 1822, αφού ο ελληνικός στόλος δεν κατάφερε να σώσει τη Χίο από την τουρκική σφαγή, ο Κανάρης ανέλαβε να βάλει μπουρλότο στη ναυαρχίδα του Καρά Αλή, του επικεφαλής του στρατού που έσφαξε τους κατοίκους και έκαψε το νησί. Την επιχείρηση θα εκτελούσαν τα πυρπολικά του Κανάρη και του Ανδρέα Πιπίνου. Στο εγχείρημα βοήθησαν δύο παράγοντες: αφενός ότι η νύχτα ήταν πολύ σκοτεινή καθώς δεν είχε φεγγάρι και αφετέρου ότι στο κατάφωτο κατάστρωμα της ναυαρχίδας οι περίπου 2.000 Τούρκοι γιόρταζαν το Μπαϊράμι κι έτσι τα μέτρα φρούρησης ήταν ελλιπή. Η φωτιά απ' το μπουρλότο μεταδόθηκε ταχύτατα στο καράβι. Πριν προλάβουν να απομακρυνθούν απ' αυτό οι πρώτες σωστικές λέμβοι, η φωτιά έφτασε στην πυριτιδαποθήκη, η οποία ανατινάχθηκε. Ως αποτέλεσμα τα θύματα ήταν πάρα πολλά. Μεταξύ αυτών ο ναύαρχος Καρά Αλής, αξιωματικοί του και πολλοί ναύτες. Το πυρπολικό του Πιπίνου προσέγγισε την υποναυαρχίδα αλλά δεν κατάφερε να την καταστρέψει. Της προκάλεσε, όμως, αρκετές ζημιές.

Ήταν ένας μεγάλος ΗΡΩΑΣ!!!

Αλέξανδρος Κούταβος

Κωνσταντίνος Κανάρης, Πρωθυπουργός της Ελλάδας

Περίοδος: 16 Φεβρουαρίου 1844 – 30 Μαρτίου 1844

(ως Πρόεδρος της Προσωρινής Κυβέρνησης)
Μονάρχης - Όθων Α΄ της Ελλάδας, **Προκάτοχος** - Ανδρέας Μεταξάς, **Διάδοχος**- Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος

Προσωπικά στοιχεία

Γέννηση-1793, Ψαρά, Αιγαίο Πέλαγος, Οθωμανική Αυτοκρατορία

Θάνατος-2 Σεπτεμβρίου 1877 (84 ετών), Αθήνα, Αττική, Βασίλειο της Ελλάδας

Εθνικότητα-Ελληνική

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Σύζυγος-Δέσποινα Μανιάτη (από 1817)

Παιδιά: Νικόλαος, Μιλτιάδης, Θεμιστοκλής, Αριστείδης, Λυκούργος, Μαρία, Θρασύβουλος.

Αλέξανδρος Κούταβος

Ζωή Μπόγλη - Άννα Προδρομίδου

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

Ηγετική μορφή της ελληνικής Επανάστασης, που έδρασε στην Πελοπόννησο και για αυτό είναι γνωστός και ως «Γέρος του Μοριά». Γεννήθηκε «εις τα 1770, Απριλίου, την Δευτέρα της Λαμπρής... εις ένα βουνό, εις ένα δέντρο αποκάτω, εις την παλαιάν Μεσσηνίαν, ονομαζόμενον Ραμαβούνι», όπως αναφέρει στα Απομνημονεύματά του.

Ήταν γιος του κλεφτοκαπετάνιου Κωνσταντή Κολοκοτρώνη (1747-1780) από το Λιμποβίτσι Αρκαδίας και η οικογένεια των Κολοκοτρωναίων από τον 16^ο αιώνα, που εμφανίζεται στο προσκήνιο της ιστορίας, βρίσκεται σε αδιάκοπο πόλεμο με τους Τούρκους. Μονάχα από το 1762 έως το 1806, 70 Κολοκοτρωναίοι εξοντώθηκαν από τους κατακτητές.

Το 1780, ήταν 10 ετών, ο πατέρας του σκοτώθηκε από τους Τούρκους, ένα γεγονός που σημάδεψε τη ζωή του. Στα 17 του έγινε οπλαρχηγός του Λεονταρίου και στα 20 του παντρεύτηκε την κόρη του τοπικού προεστού Αικατερίνη Καρούσου. Το 1806 κατέφυγε στη Ζάκυνθο, όπου κατατάχθηκε στον αγγλικό στρατό κι έφθασε μέχρι το βαθμό του ταγματάρχη. Το 1818 μυήθηκε στη Φιλική Εταιρεία και στις αρχές του 1821 αποβιβάστηκε στη Μάνη για να λάβει μέρος στο επικείμενο Αγώνα.

Στις 23 Μαρτίου του 1821 συμμετείχε στο υπό τον Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη στρατιωτικό σώμα που κατέλαβε την Καλαμάτα, σηματοδοτώντας την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης. Οι νίκες των Ελλήνων στο Βαλτέτσι (13 Μαΐου 1821) και η άλωση της Τριπολιτσάς (23 Σεπτεμβρίου 1821) οφείλεται αποκλειστικά και μόνο στον Κολοκοτρώνη, και τον επέβαλαν ως αρχηγό του επαναστατικού στρατού της Πελοποννήσου. Στην μάχη των Δερβενακίων (26-28 Ιουλίου 1822), όπου καταστράφηκε ο στρατός των Δράμαλη, αποδείχθηκε στρατηγική του ιδιοφυΐα και η κυβέρνηση Κουντουριώτη τον διόρισε **αρχιστράτηγο** των επαναστατικών δυνάμεων. Η ίδια, όμως, κυβέρνηση θα τον φυλακίσει στην Ύδρα, κατά τη διάρκεια των εμφύλιων συρράξεων των ετών 1823 και 1824. Θα τον απελευθερώσουν τον Μάιο του 1825, όταν ο

Ιμπραήμ απειλούσε να καταστείλει την επανάσταση και θα του αναθέσουν εκ νέου την αρχιστρατηγία του Αγώνα. Ειδικός στον κλεφτοπόλεμο και την τακτική της «καμμένης γης», θα κατορθώσει να κρατήσει ζωντανή την επανάσταση μέχρι τη Ναυμαχία του Ναβαρίνου(7 Οκτωβρίου 1827).

Μετά την απελευθέρωση συντάχθηκε με τον Ιωάννη Καποδίστρια κι έγινε ένα από τα επιφανή στελέχη του Ρωσικού Κόμματος. Στη διάρκεια της Αντιβασιλείας διώχθηκε ως αντιβασιλικός και καταδικάστηκε σε θάνατο τον Μάιο του 1834. Μετά την ενηλικίωση του, ο Όθωνας του χάρισε την ποινή, τον διόρισε σύμβουλο της Επικράτειας και τον ονόμασε αντιστράτηγο.

Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης πέθανε από εγκεφαλικό επεισόδιο στις 4 Φεβρουαρίου του 1843, λίγο μετά την επιστροφή στο σπίτι του από δεξίωση στα Ανάκτορα.

Γιώργος Πεσιρίδης

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, Ο Γέρος του Μοριά

Ήταν Έλληνας αρχιστράτηγος και ηγετική μορφή της Επανάστασης του 1821, οπλαρχηγός, πληρεξούσιος, Σύμβουλος της Επικρατείας. Απέκτησε το προσωνύμιο Γέρος του Μοριά. Μετά θάνατον τιμήθηκε από την

Ελληνική πολιτεία με τον βαθμό του Στρατάρχη. Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης καταγόταν από φημισμένη οικογένεια. Το επώνυμο της οικογένειάς του αρχικά ήταν Τζεργίνης, όπως αναφέρει ο ίδιος στα απομνημονεύματά του, και στη Μεσσηνία ευρίσκοντο 60 οικογένειες με το ίδιο επώνυμο.

Ο Κολοκοτρώνης γεννήθηκε στις 3 Απριλίου 1770 στο Ραμοβούνι της Μεσσηνίας, προερχόμενος από το Λιμποβίσι Καρύταινας και πέρασε τα παιδικά του χρόνια στον πύργο της Καστάνιτσας στη Μάνη και τον πατέρα του τον έβλεπε πολύ σπάνια. Το όνομα Θεόδωρος ήταν καινούργιο στη γενιά του. Του το έδωσαν προς τιμήν του Ρώσου αξιωματικού Θεόδωρου Ορλώφ, ο οποίος κατά τη διάρκεια του της Ορλωφικής επανάστασης είχε γίνει πολύ αγαπητός, εξιστορώντας συνεχώς στους πληθυσμούς την αρχαία ελληνική δόξα.

Το 1818 μυήθηκε στη Φιλική Εταιρεία και τον Ιανουάριο του 1821 ξαναγύρισε στη Μάνη όπου άρχισε να προετοιμάζει την Επανάσταση στην Πελοπόννησο γνωρίζοντας ότι η ημέρα έναρξης ήταν η 25 Μαρτίου. Βρέθηκε στην Καλαμάτα κατά την κατάληψη της πόλης στις 23 Μαρτίου 1821 υπό τον Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη και την πομπώδη δοξολογία.

Πρωταγωνίστησε σε πολλές στρατιωτικές επιχειρήσεις του Αγώνα, όπως στη νίκη στο Βαλτέτσι (13 Μαΐου 1821), στην άλωση της Τριπολιτσάς (23 Σεπτεμβρίου 1821), στην καταστροφή της στρατιάς του Δράμαλη στα Δερβενάκια (26 Ιουλίου 1822), όπου διέσωσε τον Αγώνα στην Πελοπόννησο, αφού πρυτάνευσαν η ευφυΐα και η τόλμη του στρατηγικού του νου. Οι επιτυχίες αυτές τον ανέδειξαν σε αρχιστράτηγο της Πελοποννήσου. Στη διάρκεια του Εμφυλίου πολέμου, πολλές φορές προσπάθησε να αμβλύνει τις αντιθέσεις ανάμεσα στους αντιπάλους, αλλά παρόλα αυτά δεν απέφυγε τη ρήξη. Μετά από ένοπλες συγκρούσεις, ο ίδιος και ο γιος του συνελήφθησαν και φυλακίστηκαν στο Ναύπλιο. Ακολούθησε η καταδίκη του σε θάνατο το 1834 και η χάρη που του δόθηκε από τον Όθωνα, του οποίου υπασπιστής ήταν ως το τέλος της ζωής του στις 4 Φεβρουαρίου 1843 στην Αθήνα.

Αλέξανδρος Μαρίνης Πηγή: [Βικιπαίδεια \(wikipedia.org\)](https://el.wikipedia.org)

Δημήτρης Μπασούρης

SCHOOL-ECO-MΥΡΜΗΓΚΟΤΡΥΠΑ

ΣΤ'2 τάξη 6^{ου} ΟΛΟΗΜΕΡΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΦΛΩΡΙΝΑΣ «ΙΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ»

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης

Ο αγαπημένος μου ήρωας του 1821 είναι ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης. Ο σπλαρχηγός Θεόδωρος Κολοκοτρώνης ήταν παλιός κλέφτης και αξιωματικός βρετανικών και γαλλικών στρατιωτικών σωμάτων στα Επτάνησα και ηγετική μορφή της Επανάστασης του 1821. Απέκτησε το προσωνύμιο **Γέρος του Μοριά**. Το 1818 μύηθηκε στη Φιλική Εταιρεία και τον Ιανουάριο του 1821 ξαναγύρισε στη Μάνη όπου άρχισε να προετοιμάζει την Επανάσταση στην Πελοπόννησο. Βρέθηκε στην Καλαμάτα κατά την αναίμακτη κατάληψη της πόλης στις 23 Μαρτίου 1821 υπό τον Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη. Την επομένη κινήθηκε προς την Μεγαλόπολη με τον Νικηταρά και την 25η Μαρτίου το πρωί βρίσκονταν στον Κάμπο της Καρύταινας ή της Μεγαλόπολης. Είχε οριστεί στις 25 Μαρτίου να βρίσκονται όλοι οι σπλαρχηγοί στις επαρχίες τους ώστε να κηρυχθεί η Επανάσταση, όπως και έγινε.

Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης πρωταγωνίστησε σε πολλές στρατιωτικές επιχειρήσεις του Αγώνα, όπως στη νίκη στο Βαλτέτσι (13 Μαΐου 1821), στην άλωση της Τριπολιτσάς (23 Σεπτεμβρίου 1821), στην καταστροφή της στρατιάς του Δράμαλη στα Δερβενάκια (26 Ιουλίου 1822), όπου διέσωσε τον Αγώνα στην Πελοπόννησο, με την ευφυΐα, την τόλμη και τον στρατηγικό του νου. Οι επιτυχίες αυτές τον ανέδειξαν σε **αρχιστράτηγο** της Πελοποννήσου.

Τον θαυμάζω γιατί ήταν ηγέτης, τολμηρός, πολύ έξυπνος με στρατηγικό νου. Με εμπνέει γιατί μέσα από τους αγώνες του μας δίδαξε ότι όταν έχεις πίστη, σχέδιο, τόλμη και εξυπνάδα μπορείς να νικήσεις αντιπάλους που φαίνονται ανίκητοι! Αυτό πρέπει να το εφαρμόζουμε και στους αγώνες που δίνουμε.

Χρυσοβαλάντης – Παντελής Σαμπαλής

Μάρκος Μπότσαρης

Ένας από τους αγαπημένους μου ήρωες του 1821 είναι ο Μάρκος Μπότσαρης. Ο Μπότσαρης ξεχώρισε για την δράση του στο Μεσολόγγι όπου τον έστειλε η ελληνική επαναστατική κυβέρνηση. Ήρθε σε επαφή με τον Ομέρ Βρυώνη για την διαπραγμάτευση και την παράδοση της πόλης. Έτσι κέρδισε χρόνο όπως ήταν ο σκοπός του και όταν ήρθε ο χειμώνας οθωμανικός στρατός έφυγε προσωρινά. Όμως επέστρεψε το καλοκαίρι με αρχηγό τον Μουσταφά Πασά. Οι Έλληνες στρατηγοί εκείνη την ώρα ήταν διχασμένοι για την αρχιστρατηγία. Ο Μπότσαρης τους κάλεσε και τους είπε ότι δεν έχει σημασία ποιος είναι ο αρχηγός μα το να ελευθερωθεί η Ελλάδα. Μετά μπροστά σε όλους έσκισε το δίπλωμα της αρχιστρατηγίας του, γιατί δεν ήθελε να συμμετέχει στη διαμάχη αυτή. Στη συνέχεια ο Μπότσαρης αιφνιδίασε τους Τούρκους με μια επίθεση στο Κεφαλόβρυσο, όπου και σκοτώθηκε. Οι Έλληνες πήραν εκδίκηση σκοτώνοντας πολλούς Τούρκους και παίρνοντας πολλά λάφυρα.

Ο Μπότσαρης λοιπόν βοήθησε στην Ελληνική Επανάσταση δίνοντας το παράδειγμα αφοσίωσης και πίστεως στην πατρίδα και την ελευθερία. Είναι για εμένα πρόσωπο που θαυμάζω γιατί πολέμησε με τόλμη και αποφασιστικότητα εναντίον των εχθρών μας και θυσιάστηκε για το καλό της πατρίδας. Με την άρνησή του να μην μετέχει στην διαμάχη των Ελλήνων οπλαρχηγών για την αρχηγία έδειξε πως μόνο όταν το έθνος είναι ενωμένο μπορεί να καταφέρει πολλά. Ο εγωισμός, το συμφέρον και οι φιλοδοξίες του καθενός δεν πρέπει να κυριαρχούν μπροστά σε κινδύνους που απειλούν την πατρίδα. Η αυταπάρνηση και η ομόνοια του έθνους μπορούν να οδηγήσουν στην ελευθερία και στην πρόοδο του λαού. Για τους λόγους αυτούς ο Μάρκος Μπότσαρης είναι για εμένα παράδειγμα προς μίμηση!

Έλενα Παπαδοπούλου

Μάρκος Μπότσαρης

Ο Μάρκος Μπότσαρης ήταν ένας πολύ γενναίος ήρωας του 1821, που θυσιάστηκε για την ελευθερία της πατρίδας. Γεννήθηκε το 1790 και ως οπλαρχηγός οχύρωσε το Μεσολόγγι για να αμυνθεί στους Τούρκους. Έσκισε το δίπλωμα της αρχηγίας του μπροστά στους άλλους οπλαρχηγούς για να τους δώσει μάθημα ενότητας, ομοψυχίας και συνεργασίας. Στην αιφνιδιαστική επίθεση που έκανε στη συνέχεια τραυματίστηκε θανάσιμα και πέθανε στο Κεφαλόβρυσο το 1823. Άξιος Έλληνας!

Μάρκος Μπότσαρης

Ο Μπότσαρης είναι ένας από τους αγαπημένους μου ήρωες γιατί ήταν ένας πολύ έξυπνος άνθρωπος και έδωσε την ψυχή του για την πατρική του χώρα. Είμαι πολύ ενθουσιασμένος που είχαμε τέτοιους ήρωες και θα ήθελα ακόμα να είχαμε.

Αλέξανδρος Κούταβος

Βασίλης Κωνσταντινίδης

Μάρκος Μπότσαρης

Ο Μάρκος Μπότσαρης γεννήθηκε το 1790 στο Σούλι. Ήταν σκληρός και γενναίος πολεμιστής, πήρε μέρος σε μάχες στην Ελληνική επανάσταση του 1821, στην πρώτη πολιορκία του Μεσολογγίου, στην Μάχη του Πέτα και στην μάχη του Κεφαλόβρυσου.

Η μάχη του Πέτα στις 4 Ιουλίου του 1822 ήταν μία από τις μεγάλες του στρατηγικές επιλογές. Οι κινήσεις του ήταν έξυπνες, γιατί τότε ήρθε σε επαφή με τον Ομέρ Βρυώνη (σουλτάνο), για να κάνει διαπραγματεύσεις, με σκοπό να τους καθυστερήσει και να κερδίσει την μάχη.

Στη συνέχεια, το καλοκαίρι του 1823, όμως ο Σουλτάνος έστειλε τον Μουσταφά Πασά με πολυάριθμο στρατό στο Κεφαλόβρυσο. Έπειτα ο Μάρκος Μπότσαρης έδωσε εντολή να ορμήσουν. Το δυσάρεστο νέο ήταν ότι οι οπλαρχηγοί ήταν διχασμένοι μεταξύ τους. Για αυτόν το λόγο τους φώναξε, τους είπε να συμφιλιωθούν και έσκισε το δίπλωμα της αρχιστρατηγίας του. Αλλά την ώρα που έδινε την μάχη

τραυματίστηκε από ένα βόλι και σκοτώθηκε.

Αυτό που με ενθουσίασε είναι η εξυπνάδα του Μάρκου Μπότσαρη, το πώς χειρίστηκε την δύσκολη κατάσταση στην οποία βρισκόντουσαν. Με αυτόν τον τρόπο κατάφερε να σώσει τις ζωές των Ελλήνων. Επίσης μας δείχνει ότι οι μάχες κερδίζονται με στρατηγική. Ήταν ένας σωστός ηγέτης και τον θαυμάζω.

Άγγελος Παπαγιάννης

Ήταν ένας ατίθασος καλόγερος και αναγκάστηκε το 1816 να καταφύγει στη Ζάκυνθο, όπου γνωρίστηκε με τον Κολοκοτρώνη. Ο πατριάρχης, εκτιμώντας την εξυπνάδα του τον χειροτόνησε Αρχιμανδρίτη. Στην Πόλη μύηθηκε στην Φιλική Εταιρεία και συναντήθηκε με τον Αλέξανδρο Υψηλάντη πριν γίνει η έκρηξη της επανάστασης στη Μολδοβλαχία. Πίστευε ότι για να εδραιωθεί η επανάσταση έπρεπε να ξεκινήσει από τον Μοριά και προσπάθησε με χίλιους δυο τρόπους να ξεσηκώσει τους προεστούς της Αχαΐας.

Πήρε μέρος στη μάχη στα Δερβενάκια. Στην αρχή ήταν με το μέρος του Κολοκοτρώνη, αλλά, στη συνέχεια, συντάχθηκε με τους κυβερνητικούς και έμπλεξε σε πολιτικές ραδιουργίες. Δεν άρχισε να καταλάβει ότι ο ερχομός του Ιμπραήμ ήταν μια μεγάλη απειλή για την επανάσταση, γι' αυτό ζήτησε την αποφυλάκιση του Κολοκοτρώνη και άλλων οπλαρχηγών αλλά πήρε αρνητική απάντηση. Αποφάσισε να αντιμετωπίσει μόνος του τον Ιμπραήμ και ταμπουρώθηκε στο Μανιάκι. Οι πιο σημαντικοί οπλαρχηγοί που τον ακολούθησαν ήταν ο Κεφάλας και ο παπά-Γιώργης. Παρόλο που διαφαινόταν η ήττα των Ελλήνων και παρά τις προτροπές των άλλων οπλαρχηγών αποφάσισε να μείνει και να πολεμήσει, όπως κάποτε ο Λεωνίδας στα στενά των Θερμοπύλων. Στις 20 Μαΐου του 1825, ο Παπαφλέσσας άφησε την τελευταία του πνοή στη μάχη.

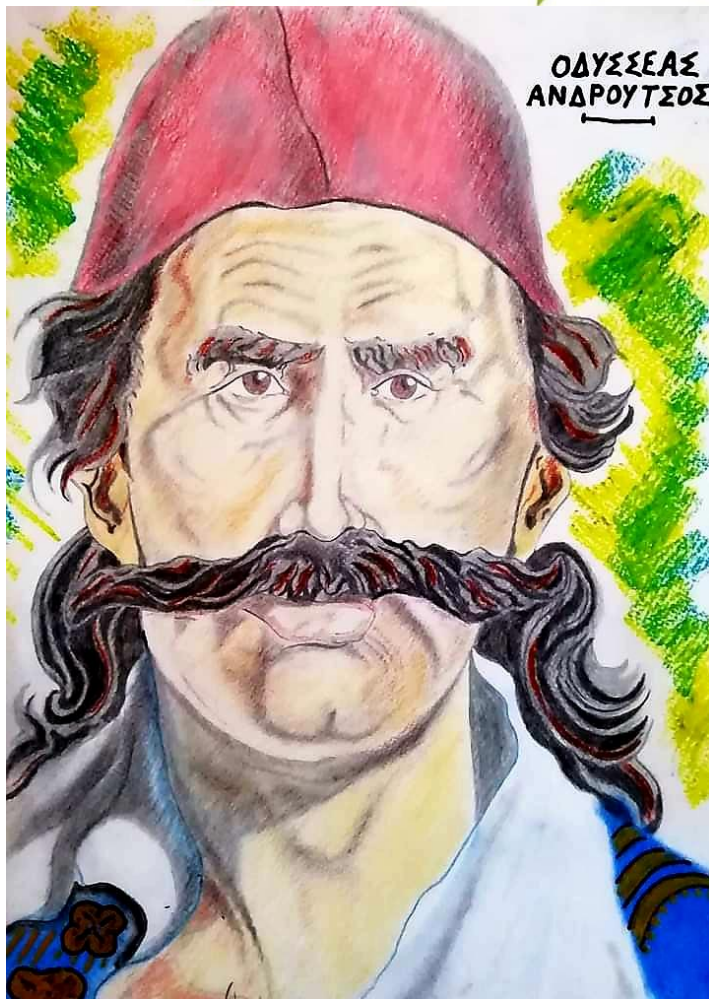
ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ

Ο Παπαφλέσσας ή Γεώργιος Δικαίος, όπως ήταν το πραγματικό του όνομα, γεννήθηκε το 1788 στην Πολιανή, ένα χωριό κοντά στην Καλαμάτα. Στα 19 του χρόνια αποφάσισε να αφιερώσει τη ζωή του στον Θεό, φόρεσε τα ράσα του μοναχού και άλλαξε το όνομά του, σύμφωνα με τα μοναχικά έθιμα σε Γρηγόριος.

ΝΙΚΟΣ ΜΟΚΙΚΑΣ

Πηγή : «Το Αθάνατο 1821», εκδόσεις ΣΤΡΑΤΙΚΗ

Οδυσσέας Ανδρούτσος (1788-1825) Η τραγική ιστορία ενός μεγάλου ήρωα

Ήταν ένας από τους πιο σπουδαίους στρατιωτικούς ηγέτες της Επανάστασης του 1821. Υπήρξε μέλος της σωματοφυλακής του Αλή Πασά στα Γιάννενα μέχρι το 1818, όταν έγινε μέλος της Φιλικής Εταιρείας. Στις αρχές του 1821, σε σύσκεψη που έγινε με άλλους οπλαρχηγούς στην Ελλάδα, ο Ανδρούτσος πήρε την απόφαση να οργανώσει τον ξεσηκωμό στην ανατολική Στερεά Ελλάδα. Στα τέλη Μαρτίου του ίδιου χρόνου εξόντωσε ομάδα 60 Τούρκων που συνόδευαν χρηματοποστολή στα Άγραφα. Έμεινε στην Ιστορία για τη μάχη στο Χάνι της Γραβιάς, όπου οχυρώθηκε μαζί με 120 αγωνιστές και εμπόδισε τον Ομέρ Βρυώνη και τους 8 χιλιάδες Τουρκαλβανούς στις 8 Μαΐου του 1821 να κατεβούν, στην Πελοπόννησο σώζοντας την Επανάσταση από βέβαιο κίνδυνο.

Οδυσσέας Ανδρούτσος, Γιώργος Παπακωνσταντίνου

Όταν ορίστηκε στις αρχές του 1822 στρατιωτικός αρχηγός της Ανατολικής Στερεάς, κατηγορήθηκε για δειλία από αντίπαλούς του κοτζαμπάσηδες, οι οποίοι τον εχθρεύονταν και τον ζήλευαν και σχεδίασαν την δολοφονία του χωρίς επιτυχία. Η κυβέρνηση Κωλέττη τον επικήρυξε για 5.000 γρόσια και ο επίσκοπος Ανδρούσης, Ιωσήφ, τον αφόρισε.

Όταν όμως ο Δράμαλης άρχισε την επιχείρηση καθόδου στην Πελοπόννησο, αυτοί που τον κατηγορούσαν τον παρακάλεσαν να πολεμήσει. Τότε αυτός, μαζί με τον Γκούρα, κατέστρεψαν τον στρατό του Μπαυράν Πασά στη μάχη των Βασιλικών τον Αύγουστο του 1822.

Τους κοτζαμπάσηδες τους ενοχλούσαν οι δημοκρατικές ιδέες του Ανδρούτσου που ήταν γνωστές και πέρα από την Ελλάδα. Έτσι τον φυλάκισαν στον Ενετικό πύργο στην Ακρόπολη. Δεν είχαν το θάρρος να τον οδηγήσουν σε δίκη, γιατί θα αποκαλυπτόταν η αλήθεια και θα προκαλούνταν η οργή του λαού που τον αγαπούσε και τον θαύμαζε. Στις πέντε Ιουνίου 1825, με διαταγή του Γκούρα, τον πρώην συνεργάτη του, τον δολοφόνησαν στο κελί του και είπαν ότι αυτοκτόνησε. Την δολοφονία την είδε ο Κώστας Καλαντζής που φύλαγε σκοπός εκείνη τη νύχτα και είπε την αλήθεια σε μεγάλη ηλικία το 1863.

Η τιμή και η μνήμη του Οδυσσέα Ανδρούτσου αποκαταστάθηκαν από το επίσημο Ελληνικό κράτος το 1872. Το 1967 μεταφέρθηκαν τα οστά του ήρωα από το Πρώτο Νεκροταφείο Αθηνών στην Πρέβεζα και τοποθετήθηκαν στη βάση του αγάλματός του στη πλατεία της πόλης, που ονομάζεται «Πλατεία Οδυσσέα Ανδρούτσου».

Ο Οδυσσέας Ανδρούτσος έχει ξεχωριστή θέση στη σκέψη μου και τον θαυμάζω ως λαϊκό ήρωα που πολέμησε γενναία τον Τούρκο κατακτητή και έμεινε πιστός στις δημοκρατικές αρχές του. Δυστυχώς, οι

κοτζαμπάσηδες ήθελαν και πέτυχαν το τραγικό τέλος του, αλλά η Ιστορία τον δικαίωσε.

Το 2019 κυκλοφόρησε ένα υπέροχο βιβλίο του Θωμά Κοροβίνη με τίτλο «Ολίγη μπέσα ωρέ μπράτιμε! Η τελευταία ώρα του Οδυσσέα Ανδρούτσου» που περιγράφει την τελευταία ώρα του ήρωα στη φυλακή της Ακρόπολης.

Γιώργος Νικολαΐδης

Οι Μποτσαραίοι

Η οικογένεια των Μποτσαραίων αναφέρεται πριν την τουρκοκρατία της Ηπείρου, και μάλιστα να έχει συμπράξει με τον Γεώργιο Καστριώτη ή Σκεντέρμπεη. Σύμφωνα με τον Χριστόφορο Περραιβό, τόπος καταγωγής των Μποτσαραίων ήταν το χωριό Δράγανη της Θεσπρωτίας. Κατά τον εποικισμό του Σουλίου, στις αρχές του 17ου αιώνα εγκαταστάθηκαν στην θέση Λάκκα ή Κακολάκκα, που λέγεται και «Παλιοκατούντι» (=Παλιοχώρι), που μέχρι και σήμερα καλείται «Λάκκα του Μπότσαρη», δηλώνοντας ότι οι Μποτσαραίοι ήταν από τους αρχικούς οικιστές και θεμελιωτές της.

Γιώργος Λαζαρίδης

Κωνσταντίνος Κανάρης

Ο αγαπημένος μου ήρωας της Ελληνικής Επανάστασης είναι ο Κωνσταντίνος Κανάρης. Καταγόταν από τα Ψαρά. Ο Κανάρης ήταν ένας από τους καλύτερους και γενναίότερους μπουρλοτιέρηδες. Η τέχνη του μπουρλότου ήταν δύσκολη. Έπρεπε ο μπουρλοτιέρης να κολλήσει τη βάρκα του, η οποία ήταν γεμάτη με εκρηκτικά, τα λεγόμενα μπουρλότα, στο εχθρικό πλοίο, χωρίς φυσικά να τον καταλάβει ο στόλος του πλοίου, να ανάψει τα εκρηκτικά και να φύγει μακριά όσο πιο γρήγορα μπορούσε. Η δουλειά αυτή μπορούσε να γίνει πολύ επικίνδυνη, καθώς συχνά σηκωνόταν παλίρροια.

Ένα από τα πιο γνωστά επιτεύγματά του ήταν ανατίναξη τουρκικής ναυαρχίδας από τον ίδιο τον Ιούνιο του 1822. Από το 1824 μέχρι και το 1825 οι επιχειρήσεις των ελληνικών πυρπολικών συνεχίζονταν. Μετά την Απελευθέρωση ο Κανάρης διορίστηκε αρχηγός του στόλου των πυρπολικών. Αργότερα έγινε ναύαρχος και τέλος πρωθυπουργός. Τον θαυμάζω τόσο γιατί αυτός και η ομάδα του κατάφεραν να προκαλέσουν τρόμο και καταστροφές στον τουρκικό στόλο. Με εμπνέει η υπομονή, η επιμονή και η γενναιότητά του.

Μαρία Πουγαρίδου

Λασκαρίνα
Μπουμπουλίνα

Άννα Προδρομίδου

SCHOOL-ECO-ΜΥΡΜΗΓΚΟΤΡΥΠΑ

ΣΤ'2 τάξη 6^{ου} ΟΛΟΗΜΕΡΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΦΛΩΡΙΝΑΣ «ΙΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ»

Celebrating the 200 years of the 1821 Greek Revolution on the 25th of March 2021

The 1821 Revolution

The Greek revolution of Independence against the Ottoman Empire started on the 25th of March 1821. After four hundred years of slavery the Greeks got together for a common cause, their freedom.

I personally feel very proud about the revolution because it symbolizes the struggle for freedom against the Turks and it also helped in the creation of the Modern Greek Nation.

I also feel very inspired by the Greek fighters who were less than the Turks but were able to win many battles and finally free their country, the country we live today and this is why we have to honor the memory of these heroes.

For this reason, we need to follow their example and work hard to build a better future.

Aggelos Papagiannis

The 1821 Revolution: My feelings about the 1821 Revolution

In 1821 the Greeks organized an important Revolution against the Turkish Empire. The Revolution started on the 25th of March in 1821, in Peloponnisos, in Sterea Ellada, in the Islands and after that, all over Greece.

I think that the 1821 Revolution is important. If the Greeks didn't revolt, we would probably not be free today. Some of the brave people, who fought for the good cause were Theodoros Kolokotronis, Manto Maurogenous, Dinitrios Ypsilantis, Antreas Miaoulis, Laskarina Mpoupoulina, Georgios Karaiskakis and millions of other people who sacrificed their lives. I think that the Greeks fought with their hearts and not with their brain. I can understand that from the phrase "Freedom or Death".

We must remember those difficult years and celebrate the remembrance of our liberation by the heroes that fought for us.

Maria Pougariidou

The 1821 Revolution

My feelings about the 1821 Revolution are those of pride. I'm Greek and my ancestors were heroes because they fought against a large force to gain their freedom and they succeeded. I also feel grateful because they gave their lives so we can be free.

Chrisovalantis-Pantelis Sampalis

The 1821 Revolution

I am happy because we are free. I will always thank our heroes because they saved us and died for us.

Bill Konstantinidis

The 1821 Revolution

On March 25th 1821 we have two great celebrations, Virgin Mary's Annunciation and the Greek's Liberation from the Turks. It's an important celebration because the Greeks were enslaved for four hundred years. They managed to free themselves and defeat the Turks with great effort. I feel proud to live in this country. I love and respect those who fought for us so we can be free.

Georgia Karastergiou

THE 1821 REVOLUTION

In the 1821 Revolution our heroes fought with the Turks for the liberation of our Nation. My feelings about the heroes are that they were so brave to fight with the Turks and that without their sacrifice, Greece would not be the same. We will remember all these heroes. My favorite of all the heroes is Theodoros Kolokotronis because he was so brave, clever and strong. I like him so much and all the heroes that fought for us. Thank you for liberating our country.

George Pesiridis

ΑΦΙΕΡΩΜΑ: ΟΙ ΦΙΛΕΛΛΗΝΕΣ

Φιλέλληνες

Ο όρος **Φιλέλληνας** (Αρχαία Ελληνική: Φιλέλλην, σύνθετη φίλος + Έλλην) αποτελεί χαρακτηρισμό εκείνων που τρέφουν ιδιαίτερη αγάπη προς τους Έλληνες και κάθε τι ελληνικό που την εκδηλώνει όμως δια λόγου ή έργου. Στη νεοελληνική καθιερώθηκε να λέγεται για ξένους υπηκόους που εκδήλωσαν αδελφικά αισθήματα προς την Ελλάδα, κυρίως κατά τον Αγώνα της ανεξαρτησίας του 1821. Ως ιδεολογικό και πολιτικό κίνημα και ως λογοτεχνικό ρεύμα, αυτή η αγάπη των ξένων αλλά και η δηλούμενη εύνοια και ενδιαφέρον υπέρ των ελληνικών θέσεων, ιδιαίτερα κατά την περίοδο πριν και κατά την Ελληνική Επανάσταση του 1821 με ηθική και υλική συμπαράσταση, καθιερώθηκε να λέγεται Φιλελληνισμός. Οι Φιλέλληνες ήταν, κυρίως, από τις χώρες: Βρετανία, Ελβετία, Κάτω Χώρες, Σουηδία, Δανία, Πολωνία, Ιταλία, Ρωσία, Ισπανία, Γερμανία, Βαλκάνια, Αλβανία, Ρουμανία, Σερβία, Μαυροβούνιο. Σπουδαίες προσωπικότητες κοσμούν το κάδρο των Φιλελλήνων, ονόματα και πρόσωπα αγαπημένα μέχρι σήμερα: Λόρδος Μπάιρον, Βίκτωρ Ουγκώ, Ρεμπώ, Σατωμπριάν, Πούσκιν, Τζάρβις, Τσόρτς, Ιωάννης Γαβριήλ Εϋνάρδος, Σίλερ, Κάρολος Φαβιέρος, Σανταρόζα, Γκόρντον, και πολλοί άλλοι... σαν αληθινοί Έλληνες! Πολλοί από τους Φιλέλληνες έδωσαν τις περιουσίες τους στον αγώνα και κάποιοι από αυτούς έδωσαν και την ίδια τους τη ζωή και έγιναν ΉΡΩΕΣ.

Ραφαήλ Μάινος

SCHOOL-ECO-MΥΡΜΗΓΚΟΤΡΥΠΑ

ΣΤ'2 τάξη 6^{ου} ΟΛΟΗΜΕΡΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΦΛΩΡΙΝΑΣ «ΙΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ»

The 1821 Revolution

When I think of the 1821 Revolution, I get excited because I think of all the people that died so that we can be free and able to learn the Greek language. I also feel proud of the heroes who fought for us because they had courage and I also feel grateful because if it wasn't for them, we would still be enslaved by the Turks.

Anna Prodromidou

The 1821 Revolution

Every year on the 25th of March we celebrate our liberation from our four hundred years of enslavement by the Turks. It is a very important celebration for all the Greeks. Some brave people organized the 1821 Revolution and they did it to free us from slavery. I'm very proud about all the brave heroes that fought to liberate our country and they didn't give up on their cause. I am also very happy because many people stood together and they succeeded!

Elena Mouleli

Lord Byron: a great Philhellene

George Gordon Byron, known as Lord Byron, was a famous English poet, but for the Greeks, he is known as one of the most passionate philhellenes (Greek friends). He supported the Greek Revolution and the Greeks' struggle for independence.

During his first visit to Greece in 1809, he was moved by the sufferings of the Greek people under the Turks' oppression so he decided to participate actively in their struggle for freedom.

Invited by Alexandros Mavrokordatos, he arrived in Messolonghi on January 5th 1824, where the Greeks welcomed him with enthusiasm. With his own money he organized the army and took care of the fortification of Messolonghi. He also wrote hundreds of letters to friends back to his country asking for help and made the story of Messolonghi known all over Europe. But all these efforts made him seriously ill. On April 9, he fell ill with severe fever and on April 19, 1824, Easter Monday, died in Messolonghi, at the age of 36.

His death hurt deeply all the Greek people. He became a symbol of patriotism and he was declared a national hero. It was his dying wish to be buried in Greek soil. Therefore, his body was transported back to England but his heart remained and was buried in Messolonghi which he loved so much. Lord Byron's monument is in a central spot in the Garden of Heroes.

George Nikolaidis

ΛΟΡΔΟΣ ΒΥΡΩΝ

Άγγλος ποιητής, ηγετική μορφή του ρομαντισμού κι ένας από τους πιο ένθερμους φιλέλληνες, που έδωσε τη ζωή του για την ελευθερία της Ελλάδας. Ο Λόρδος Βύρων, όπως είναι γνωστός στη χώρα μας ο Τζορτζ Γκόρντον Μπάιρον, 6ος Βαρόνος Μπάιρον, γεννήθηκε στις 22 Ιανουαρίου 1788 στο Λονδίνο και καταγόταν από αριστοκρατική οικογένεια.

Από μικρός αγαπούσε τη μελέτη, διάβασε πολλά βιβλία, σπούδασε σε ανώτερα αγγλικά κολέγια, έμαθε να μιλά τα ελληνικά και τα λατινικά και ταξίδευε πολύ. Σε ηλικία 21 χρόνων έγινε βουλευτής και στήριζε τη εργατική τάξη.

Το 1809 ταξίδεψε για πρώτη φορά στην Ελλάδα και μαγεύτηκε από τις ελληνικές φυσικές ομορφιές και τα αρχαία ερείπια. Ενώ ταξίδευε, έγραφε θαυμάσια ποιήματα, που καθρέφτιζαν την καλλιτεχνική του συγκίνηση.

Το 1823 έγινε μέλος του «Φιλελληνικού Κομιτάτου», ενός συλλόγου από άγγλους φιλελευθέρους και φιλέλληνες, που είχαν σκοπό να ενισχύσουν τους Έλληνες επαναστάτες.

Στις 3 Αυγούστου 1823 έφθασε στο Αργοστόλι. Οι Έλληνες τότε ήταν διχασμένοι κι αυτό πίκραινε τον ευαίσθητο και φλογερό νέο. Από δικά του χρήματα έστειλε στο Μαυροκορδάτο 4.000 λίρες για τη συντήρηση του στόλου.

Στις 5 Ιανουαρίου 1824 έφθασε στο Μεσολόγγι, όπου οι αγωνιζόμενοι Έλληνες τον υποδέχθηκαν με ενθουσιασμό. Εκεί συνεργάστηκε με άλλους ξένους εθελοντές και με δικά του έξοδα οργάνωσε το στρατό και φρόντισε για την οχύρωση του Μεσολογγίου. Στις 25 Ιανουαρίου η κυβέρνηση τον αναγνώρισε Αρχιστράτηγο. Οι κόποι του, όμως, για την οργάνωση του στρατού και για τη συμφιλίωση των οπλαρχηγών, καθώς και το κακό κλίμα, υπέσκαψαν την υγεία του.

Τα χαράματα της 19ης Απριλίου 1824, Δευτέρα του Πάσχα, άφησε την τελευταία του πνοή στο Μεσολόγγι, σε ηλικία 36 χρονών. Ο θάνατός του άπλωσε βαρύ πένθος σ' όλους τους αγωνιζόμενους Έλληνες. Άνδρες και γυναίκες έκλαψαν σαν πραγματικό αδελφό και

προστάτη τον Βύρωνα, που έγινε σύμβολο του πατριωτισμού και ανακηρύχθηκε εθνικός ήρωας, που είναι αγαπητός μέχρι και σήμερα.

Γιώργος Πεσιρίδης

Αύγουστος Ηλαρίων Τουρέ

Γεννήθηκε στη Σαρκεμίν της Λωρραίνης (Γαλλία) το 1797. Ήταν παντρεμένος στην Ελλάδα και δεν είχε παιδιά. Υπηρέτησε στον γαλλικό στρατό μέχρι το 1825 όταν ακολούθησε άλλους Γάλλους φιλέλληνες στην Ελλάδα και έλαβε μέρος σε πολλές μάχες, μεταξύ των οποίων στη Μάχη του Ανάλατου και στην αποτυχημένη προσπάθεια ανάκτησης της Χίου το 1827.

Επίσης, είχε λάβει το μετάλλιο του Σωτήρος και το παράσημο της Γαλλικής Λεγεώνας της Τιμής του Αγίου Φερδινάνδου της Ισπανίας.

Μετά την ανασύσταση του ελληνικού κράτους, ο Τουρέ αποφάσισε να παραμείνει στην Ελλάδα, όπου χρημάτισε φρούραρχος Αθηνών και ασχολήθηκε με την εκπαίδευση και οργάνωση του ελληνικού στρατού. Διετέλεσε και αρχηγός του λόχου των πυροσβεστών που συστήθηκε επί Όθωνος. Με δικά του χρήματα, ο Τουρέ έφτιαξε την λεγόμενη Αψίδα Τουρέ με ονόματα φιλελλήνων στην μόνη καθολική

Τόμας Γκόρντον

Ο **Τόμας Γκόρντον** ήταν Βρετανός (Σκωτσέζος) συνταγματάρχης, μεγαλοκτηματίας και περιηγητής, ένας από τους πρώτους Ευρωπαίους εθελοντές που ήλθαν στην Ελλάδα κατά την Επανάσταση του 1821. Γεννήθηκε στα 1788 και πέθανε στα 1841. Σπούδασε στο Ήτον και στην Οξφόρδη. Τρεις φορές, κατά τη διάρκεια της ελληνικής επανάστασης, πήγε στην Ελλάδα όπου πήρε μέρος σε διάφορες μάχες. Διακρίθηκε κυρίως στη μάχη του Πειραιά κατά των στρατευμάτων του Κιουταχή. Στην Ελλάδα πήγε ξανά στα 1835, όπου υπηρέτησε ως στρατιωτικός διοικητής Πελοποννήσου. Στη Σκωτία, όπου απεσύρθη κατά τα τελευταία χρόνια της ζωής του, έγραψε το γνωστό έργο του «The History of the Greek Revolution» (Ιστορία της Ελληνικής Επανάστασης), στο οποίο περιέλαβε και

εκκλησία του Ναυπλίου.

Πέθανε στην Αθήνα σε ηλικία 60 ετών πάνω στο ατμόπλοιο που, στις 28 Αυγούστου του 1857, τον μετέφερε, καθώς αυτό έμπαινε στο λιμάνι του Πειραιά.

αναφορές για την Κύπρο, για την οποία, μεταξύ άλλων, παραθέτει και διάφορα στοιχεία της εποχής εκείνης. Θεωρείται ήρωας γιατί πολέμησε για την Ελλάδα σαν να ήταν δική του πατρίδα.

Έλενα Μούλελη

Καραστεργίου Γεωργία

George Jarvis

Ο George Jarvis ήταν φιλέλληνας της Επανάστασης του 1821. Ο συγκεκριμένος ήρωας γεννήθηκε το 1797, στην Αλτόνα της Δανίας και απεβίωσε το 1828, σε ηλικία τριάντα ενός χρόνων στο Άργος. Τον Νοέμβριο του 1821 αποφάσισε να μεταβεί στην Ελλάδα και μετά από ένα δύσκολο ταξίδι έφτασε τελικά τον Απρίλιο του 1822 στην Ύδρα. Ο George Jarvis ήταν ο πρώτος αμερικανός φιλέλληνας που έφτασε στην Ελλάδα.

Αφού αποβιβάστηκε στην χώρα μας, παρουσιάστηκε στην κυβέρνηση στην Κόρινθο, και κατατάχθηκε στο Ελληνικό ναυτικό με το πλοίο «Θεμιστοκλής». Με το Ελληνικό ναυτικό έλαβε μέρος σε 13 ναυμαχίες και πολεμικές επιχειρήσεις. Επίσης, από την πρώτη στιγμή στην Ελλάδα, ο Jarvis ακολούθησε τα ελληνικά έθιμα. Φορούσε ελληνική στολή με φουστάνελα και έμαθε γρήγορα ελληνικά. Μάλιστα έκανε μαθήματα Ελληνικών σε άλλους φιλέλληνες.

Κατά τη διάρκεια της παρουσίας του στην Ελλάδα, ανέλαβε δράση στην θάλασσα και στη στεριά, και έδωσε παρών σε όλες σχεδόν τις μεγάλες μάχες και

Σαντόρε Σανταρόζα

Ο Σαντόρε Σανταρόζα ήταν Ιταλός πολιτικός και επαναστάτης, ένας από τους σημαντικότερους φιλέλληνες. Έπεσε ηρωικά μαχόμενος στη Σφακτηρία στις 26 Απριλίου 1825. Ο Σαντόρε Ανίμπαλε ντε Ρόσι ντι Πομερόλο γεννήθηκε στις 18 Νοεμβρίου 1783 στο Σαβιλιάνο του Πεδεμοντίου. Ο Σανταρόζα ακολούθησε από νωρίς στρατιωτική καριέρα και συμμετείχε σε πολλές μάχες κατά του Ναπολέοντα. Το 1808 διορίστηκε δήμαρχος της γενέτειράς του και το 1812 βοηθός επάρχου στη Λα Σπέτσια. Το 1821 υπήρξε ηγετική μορφή της επανάστασης του Πεδεμοντίου, που ανέτρεψε τον βασιλιά. Στην επαναστατική κυβέρνηση διετέλεσε υπουργός Στρατιωτικών, όμως μετά την καταστολή της, συνελήφθη. Κατόρθωσε να δραπετεύσει και μέσω Ελβετίας και Γαλλίας, κατέφυγε στο Λονδίνο.

Εκεί ήρθε σε επαφή με φιλελληνικούς κύκλους και πήρε την απόφαση να έρθει στην επαναστατημένη Ελλάδα για να αγωνιστεί στο

ιστορικές στιγμές του αγώνα. Μερικές από αυτές ήταν το καλοκαίρι του 1822 που συμμετείχε σε πολλές συγκρούσεις Ελλήνων με Τούρκους στην περιοχή του Άργους, τον Σεπτέμβριο του 1822 υπηρετούσε στο Υδραϊκό ναυτικό που ναυμάχησε με τον Τουρκικό στόλο στην περιοχή των Σπετσών. Τέλος τον Δεκέμβριο του 1822, βρέθηκε στο Μεσολόγγι και συμμετείχε σε μάχες μέχρι τον θάνατό του το 1828, μάλλον από τύφο.

Ο George Jarvis συντέλεσε στην Απελευθέρωση χωρίς να έχει κανένα απολύτως κέρδος. Αφιέρωσε τα τελευταία 6 χρόνια της ζωής του στην Ελλάδα και η εκταφή του έγινε επίσης εδώ, κάτι πολύ τιμητικό για εμάς τους Έλληνες. Μετά τον θάνατό του η οικογένειά του έδωσε όλη την περιουσία του στο ελληνικό κράτος. Ανθρώπους σαν τον Jarvis, πρέπει να τους τιμάμε που θυσιάστηκαν για να έχουμε την ελευθερία μας. Άφησε την πατρίδα του και την οικογένειά του για να ελευθερώσει μια ξένη χώρα. Από αυτό και μόνο μπορούμε να καταλάβουμε το μεγαλείο της πράξης του.

πλευρό των κατοίκων της. Στις 10 Δεκεμβρίου 1824 έφθασε στο Ναύπλιο. Στις 24 Απριλίου μπήκε με το στρατιωτικό σώμα του Αλέξανδρου Μαυροκορδάτου στο πολιορκημένο από τον Ιμπραήμ κάστρο της Πύλου. Με πρόταση του Αναγνωσταρά τοποθετήθηκε στη Σφακτηρία για την ενίσχυση της φρουράς του νησιού. Στη μάχη εναντίον των αιγυπτιακών δυνάμεων του Ιμπραήμ έπεσε ηρωικά μαχόμενος στις 26 Απριλίου 1825.

Ήταν ένας γενναίος άνθρωπος που υπηρέτησε την Ελλάδα σαν δικιά του πατρίδα. Βοήθησε πολύ στη μεγάλη επανάσταση με τις πράξεις του και για αυτό θεωρείται ένας από τους σημαντικότερους φιλέλληνες εκείνης της εποχής

Έλενα Παπαδοπούλου

Μαρία Πουγαρίδου

THOMAS GORDON

Ο **Τόμας Γκόρντον**, (1788 - 20 Απριλίου 1841) ήταν **Βρετανός** συνταγματάρχης, μεγαλοκτηματίας και περιηγητής, ένας από τους πρώτους Ευρωπαίους εθελοντές που ήρθαν στην **Ελλάδα** κατά

ΚΑΡΟΛΟΣ ΦΑΒΙΕΡΟΣ

Ο Κάρολος Φαβιέρος (Charles Nicolas Fabvier) (1783 - Μπωσέν 1855) ήταν Γάλλος φιλέλληνας στρατηγός και διοικητής του τακτικού στρατού της Ελλάδας κατά την Ελληνική Επανάσταση του 1821. Θεωρείται ο ικανότερος και ο πλέον αγαπητός

την Επανάσταση του 1821. Γεννήθηκε στο Άμπερντην στη Σκωτία. Σπούδασε στο Κολλέγιο Ήτον και στο Κολλέγιο Μπρεϊζνούς. Από το 1808-1810 υπηρέτησε στο «Royal Scots Greys», σύνταγμα ιππικού του βρετανικού στρατού ως δραγώνος και προάχθηκε στο βαθμό του λοχαγού. Κληρονόμησε μεγάλη περιουσία και τον Μάιο του 1810 παραιτήθηκε από την υπηρεσία, για χάρη των ταξιδιών.

Γνώρισε τους Αλέξανδρο και Δημήτριο Υψηλάντη και συμπάθησε τον αγώνα των Ελλήνων. Η δράση του στον επαναστατημένο Ελληνικό χώρο ήταν σχετικά μικρή: δύο ή τρεις μήνες το 1821 και ένα χρόνο περίπου μεταξύ 1826 και 1827. Ο Γκόρντον ναύλωσε και εξόπλισε με δικά του έξοδα ένα πλοίο στη Μασσαλία, με το οποίο μετέφερε στην Ελλάδα φιλέλληνες και Έλληνες αγωνιστές. Έφτασε στην επαναστατημένη Ελλάδα τον Αύγουστο του 1821 και έγινε δεκτός από τον Δημήτριο Υψηλάντη έξω από την πόλη της Τρίπολης. Ήταν ο πρώτος από τους Άγγλους φιλέλληνες που μπήκε στις τάξεις των ελληνικών δυνάμεων και έλαβε ενεργό μέρος στην πολιορκία της Τριπολιτσάς αλλά οι απόψεις διίστανται για το αν υπήρξε αυτόπτης μάρτυρας της ανθρωποφαγής, μέρους της, ή τη συνόψισε μεταγενέστερα.

Επανήλθε στην Ελλάδα το 1828. Από το 1828 έως 1831, διενήργησε τις ανασκαφές στον Ναό της Ήρας, κοντά στο Άργος. Ο Γκόρντον έλαβε μέρος στην αλυσίδα των γεγονότων που οδήγησαν στη δολοφονία του πρώτου κυβερνήτη της Ελλάδας, Ιωάννη Καποδίστρια. Τον Ιανουάριο του 1831 με τη γολέτα του Γκόρντον, ο Πέτρος Μαυρομιχάλης κατέφυγε στη βρετανική Ζάκυνθο. Αμέσως μετά τα γεγονότα αυτά, ο Γκόρντον επέστρεψε στη Σκωτία, όπου τελείωσε το βιβλίο του «Ιστορία της Ελληνικής Επανάστασης» το 1833.

Μετά την εγκαθίδρυση της μοναρχίας στην Ελλάδα ο Γκόρντον ήλθε και πάλι στην Ελλάδα το 1833 και εντάχθηκε στον ελληνικό στρατό. Αργότερα διορίστηκε πρόεδρος του Στρατοδικείου. Λόγω της κακής του υγείας, παραιτήθηκε τον Φεβρουάριο του 1839 και επέστρεψε στη Σκωτία. Μία σύντομη επίσκεψη του στην Ελλάδα πραγματοποιήθηκε το 1840. Απεβίωσε στο Κερνές στις 20 Απριλίου του 1841.

Νίκος Μοκίκας

από όλους τους φιλέλληνες αξιωματικούς που αγωνίσθηκαν στο πλευρό των Ελλήνων επαναστατών, στο διάστημα από το 1823 έως το 1828. Φορούσε φουστανέλα και στο κεφάλι έφερε σαρίκι, παρόμοιο εκείνων που φορούσαν οι στρατηγοί Νικηταράς και Μακρυγιάννης και γενικά είχε προσαρμοσθεί στη ζωή των αγωνιστών τόσο πολύ, ώστε κανείς, όταν τον έβλεπε.

Το 1824 ήρθε στην Ελλάδα και αποβιβάστηκε στο Ναυαρίνο για να βοηθήσει την επανάσταση με το ψευδώνυμο Μπορέλ (De Borel) Επέστρεψε στην Αγγλία όπου συγκέντρωσε εθελοντές και το 1825 γύρισε ξανά στην Ελλάδα και στις 30 Ιουλίου ανέλαβε την διοίκηση του τέταρτου τακτικού στρατού στο Ναύπλιο και συμμετείχε σε πολλές μάχες.

Ο Φαβιέρος χαρακτηρίστηκε ως ένας από τους ειλικρινέστερους και ανιδιοτελείς φιλέλληνες επειδή πολλά παραδείγματα "δικαιοσύνης, στρατιωτικής ευσυνειδησίας και γενναιοφροσύνης" αρνούμενος να αναλάβει από την Ελληνική κυβέρνηση μεγαλύτερο βαθμό από αυτόν που είχε όταν πρωτοήρθε στη Ελλάδα, υπέρογκες αμοιβές κλπ. Με τον θάνατό του από προβλήματα υγείας το 1855 κηρύχθηκε τριήμερο πένθος στον Ελληνικό στρατό και η Ακρόπολη φωταγωγήθηκε πένθιμα.

Χρυσοβαλάντης – Παντελής Σαμπαλής

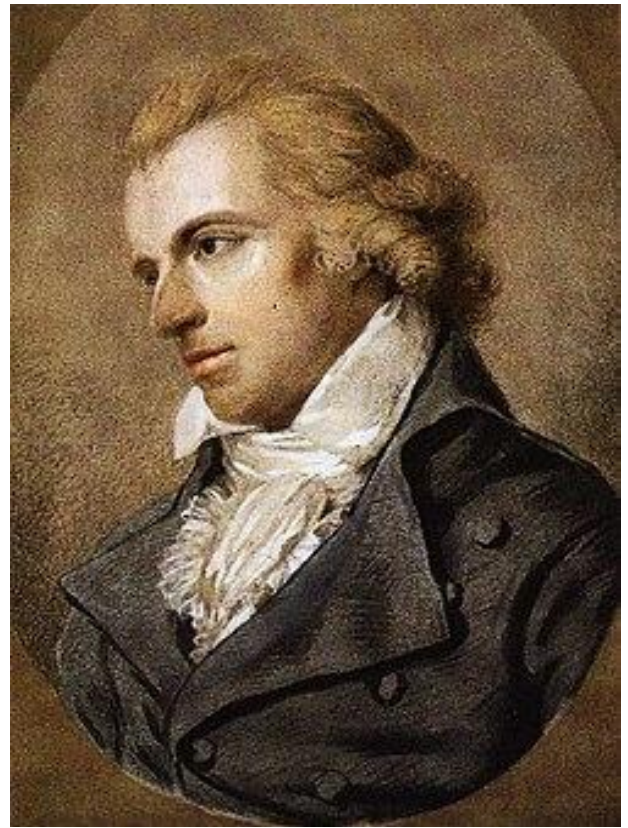

Ιωάννης-Γαβριήλ Εϋνάρδος

Ο Ιωάννης-Γαβριήλ Εϋνάρδος γεννήθηκε στη Λυών της Γαλλίας στις 28 Δεκεμβρίου 1775 και η οικογένειά του έγινε δεκτή στους αριστοκρατικούς κύκλους της Γενεύης το 1786. Εγκαταστάθηκε αρχικά στη Γένοβα της Ιταλίας, όπου έκανε περιουσία ως οικονομικός διαπραγματευτής και σύμβουλος τοπικών αρχόντων. Το 1810 επέστρεψε στη Γενεύη, όπου έχτισε μεγαλοπρεπές μέγαρο (το σημερινό δημαρχείο της πόλης). Το 1814 συμμετείχε στο συνέδριο της Βιέννης, όπου γνώρισε και σχετίστηκε με τον Καποδίστρια.

Εμπνεόμενος από αυτόν προσχώρησε στο κίνημα του φιλελληνισμού. Κατά την Επανάσταση του 1821 διέθεσε τεράστια ποσά υπέρ των Ελλήνων και παρενέβη πολλές φορές στην ευρωπαϊκή διπλωματία υπέρ των ελληνικών δικαιών. Μετά τη δολοφονία του Καποδίστρια έδειξε προσωπικό ενδιαφέρον για τη συγκρότηση της ελληνικής εθνικής οικονομίας και συνέβαλε στην ίδρυση της Εθνικής Χρηματιστικής Τράπεζας της οποίας έγινε και επίτιμος διοικητής. Το 1847 αντιμετώπισε με σθένος τις υπερβολικές απαιτήσεις των Άγγλων τραπεζιτών για το δάνειό τους του 1832 προς την Ελλάδα και πλήρωσε ο ίδιος μισό εκατομμύριο χρυσά φράγκα για να τους ικανοποιήσει. Πέθανε στις 5 Φεβρουαρίου 1863 στη Γενεύη.

Προς τιμήν του, η Εθνική Τράπεζα έχει ονομάσει

Φρίντριχ Σίλερ

Ο Φρίντριχ Σίλερ ήταν Γερμανός θεατρικός συγγραφέας, ποιητής και ιστορικός. Γεννήθηκε στην πόλη Μάρμπαχ της Βάδης-Βυρτεμβέργης το 1759. Είναι ο πρώτος μεγάλος εκπρόσωπος του ρομαντικού κινήματος. Το πρώτο θεατρικό έργο, που έγραψε πολύ νέος, αποτελεί ορόσημο στην ιστορία του θεάτρου. Με το έργο του «Οι ληστές» προβάλλει ακριβώς αυτά τα ιδανικά. Ιδανικά πάλης του ανθρώπου ενάντια στην άδικη κοινωνία.

Το 1783-1787 γράφει δύο έργα: «Η συνωμοσία του Φιέσκο» και το «Ραδιουργία και έρως», έργα με τα οποία ο Σίλερ επιτίθεται στους αυλικούς, που με τις ραδιουργίες τους δημιουργούν την εγκληματική ζωή του κόσμου. Ο Σίλερ αρχίζει πια να διαγράφει με άνεση τους χαρακτήρες και η ανάλυσή του γίνεται βαθύτερη.

Έγραψε κι άλλα έργα με υψηλό καλλιτεχνικό επίπεδο, με αυστηρή τήρηση των ιδανικών του, όπως είναι τα «Ντον Κάρλος», «Μαρία Στιούαρτ», «Γουλιέλμος Τέλλος». Στα έργα του ακόμα δείχνει μια εξαιρετική επιδεξιότητα στη σκηνική δομή. Είναι κάτοχος των δραματικών εξάρσεων. Μέσα σ' αυτά ακούμε τα επίκαιρα

«Μέγαρο Εϋνάρδου» το κτίριο που στεγάζει το Μορφωτικό της Ίδρυμα, στη συμβολή των οδών Αγίου Κωνσταντίνου και Μενάνδρου στο κέντρο της Αθήνας. Το όνομά του έχει επίσης δοθεί σε δρόμο του Δήμου Αθηνών.

Γιώργος Νικολαΐδης

μηνύματα και διδάγματα του Σαίξπηρ.

Η φιλία του Σίλερ με τον Γκαίτε είχε μεγάλη επίδραση πάνω του. Ο Γκαίτε στάθηκε γι' αυτόν όχι μόνο ένας άριστος φίλος μα και ανεκτίμητος σύμβουλος, ένας ένθερμος σύντροφος, που τον ενθάρρυνε στις κρίσιμες στιγμές. Μαζί με τον Γκαίτε, το 1799, ήταν οι υπεύθυνοι των παραστάσεων του Αυλικού Θεάτρου της Βαϊμάρης. Ο Σίλερ πέθανε το 1805. Τα έργα του μεταφράστηκαν και παίχτηκαν στην Ελλάδα από πολλά θέατρα.

Αλέξανδρος Κούταβος

Κάρολος Νόρμαν

Ο **Κάρολος Νόρμαν** ήταν Γερμανός στρατιωτικός από την Βυρτεμβέργη ο οποίος πολέμησε στους Ναπολεόντιους Πολέμους. Ως φιλέλληνας μετέβη στην Ελλάδα, προκειμένου να ενισχύσει των αγώνα των Επαναστατών κατά την Επανάσταση του 1821, όπου και απεβίωσε έπειτα από τραύματα που είχε υποστεί στην Μάχη του Πέτα στις 15 Νοεμβρίου 1822 στο Μεσολόγγι. Υπηρέτησε ως αρχηγός του επιτελείου του Αλέξανδρου Μαυροκορδάτου στην καταστροφική Μάχη του Πέτα στις 4 Ιουλίου 1822. Θεωρείται ήρωας γιατί βοήθησε του Έλληνες όπως και σχεδόν όλοι οι Φιλέλληνες.

Καραστεργίου Γεωργία

Η μάχη της Αράχωβας

Η **μάχη της Αράχωβας** ήταν μια μεγάλη πολεμική επιτυχία της επανάστασης του 1821, στην οποία οι Έλληνες επαναστάτες με αρχηγό τον μεγάλο οπλαρχηγό Γεώργιο Καραϊσκάκη, πέτυχαν μια σπουδαία νίκη εναντίον των Τούρκων του Μουσταφάμπεη. Έγινε τον Νοεμβρίου του 1826, στην Αράχωβα της Βοιωτίας. Η νίκη του Καραϊσκάκη είχε μεγάλη απήχηση και έδωσε θάρρος στους Έλληνες να συνεχίσουν τον απελευθερωτικό τους αγώνα.

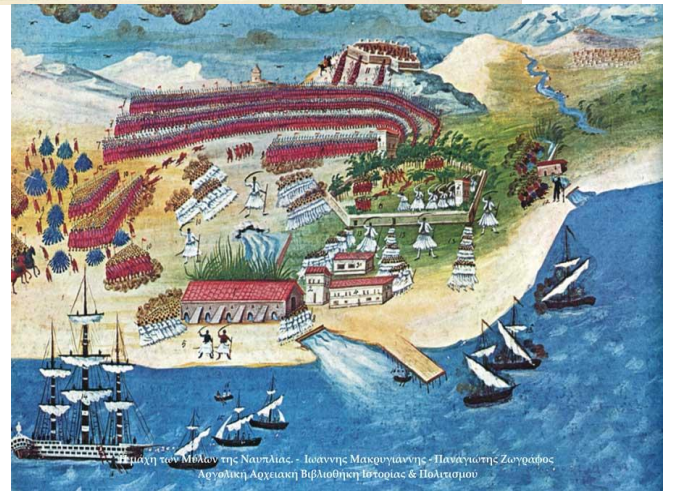
Κωνσταντίνος Ντρίζα

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ Ο ζωγράφος της ελληνικής επανάστασης

Ο Παναγιώτης Ζωγράφος ήταν Έλληνας ζωγράφος και αγωνιστής του 1821 ο οποίος αποτελεί θρύλο για την ελληνική τέχνη χάρη στη συνεργασία του με τον Ιωάννη Μακρυγιάννη. Ο Μακρυγιάννης, όπως είναι γνωστό, ήταν αγράμματος και έμαθε γράμματα σε μεγάλη ηλικία μόνο και μόνο για να γράψει τα Απομνημονεύματά του. Πίστευε όμως, ότι εκτός από τον γραπτό λόγο, χρειάζονταν και εικόνες, αφού το μεγαλύτερο μέρος των Ελλήνων ήταν αγράμματοι. Κάλεσε αρχικά έναν Ευρωπαίο. Κατάλαβε όμως γρήγορα ότι δεν χρειάζονταν καλλιτεχνικές αναπαραστάσεις αλλά περιγραφικές εικόνες που θα εξιστορούσαν με ακρίβεια το θέμα που απεικόνιζαν.

Έτσι στράφηκε στον Παναγιώτη Ζωγράφο ο οποίος καταγόταν από την Λακωνία και είχε πολεμήσει στο πλευρό του. Ήταν ένας λαϊκός, αυτοδίδακτος, ζωγράφος, αιογράφος της Μεταβυζαντινής περιόδου και είχε δει με τα μάτια του όλα αυτά που ο Μακρυγιάννης του ανέθεσε να περιγράψει. Φιλοτέχνησε 44 πίνακες από τους οποίους οι 31 απεικόνιζαν μάχες ενώ οι υπόλοιποι 4 είναι συμβολικοί.

Γιώργος Νικολαΐδης

Πηγή:

https://commons.wikimedia.org/wiki/Category:Zografos/Makriyannis_paintings

SCHOOL-ECO-ΜΥΡΜΗΓΚΟΤΡΥΠΑ

ΣΤ'2 τάξη 6^{ου} ΟΛΟΗΜΕΡΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΦΛΩΡΙΝΑΣ «ΙΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ»

Λαός του Γιάννη Ρίτσου

**Μικρός λαός και πολεμά δίχως σπαθιά και βόλια
για όλου του κόσμου το ψωμί, το φως και το τραγούδι.
Κάτω απ' τη γλώσσα του κρατεί τους βόγκους και τα ζήτω
κι αν κάνει πως τα τραγουδεί ραγίζουν τα λιθάρια.**

Ο Γιάννης Ρίτσος εκφράζει την καταπίεση αλλά και την αντρείοσύνη των Ελλήνων στο ποίημα του 'Λαός'. Ο πρώτος στίχος δείχνει τον συνεχή αγώνα και την επιμονή των Ελλήνων για την ελευθερία καθώς και την θέλησή τους παρά τις λιγοστές δυνάμεις που είχαν. Πολεμούν δίχως πολλά όπλα μα τα καταφέρνουν, γιατί είναι ενωμένοι και γενναίοι. Όμως ο τρίτος στίχος δείχνει τα βάσανα και τις δυσκολίες που περνάει η Ελλάδα και ο λαός για την ελευθερία. Η πείνα και η έλλειψη πυρομαχικών είναι μεγάλο πρόβλημα για τους Έλληνες καθώς βασανίζονται και πεθαίνουν. Τα βάσανα που πέρασαν αν τα τραγουδήσει κανείς 'θα ραγίσουν τα λιθάρια'.

Ο πρώτος στίχος του λιανοτραγουδίου 'Μικρός λαός και πολεμά δίχως σπαθιά και βόλια' θυμίζει πολλούς αγώνες των Ελλήνων μέσα στην ιστορία τους. Αρκετές φορές οι Έλληνες αντιμετώπισαν τους εχθρούς τους με λιγοστά μέσα αλλά με τόλμη και αποφασιστικότητα. Τέτοιο παράδειγμα είναι η αντιμετώπιση των Περσών στην αρχαία Ελλάδα. Τότε οι Έλληνες ήταν πολύ λιγότεροι αριθμητικά και πολύ πιο αδύναμοι από τους εχθρούς. Αυτό όμως δεν τους εμπόδισε να αντισταθούν στις περσικές δυνάμεις και να νικήσουν.

Επίσης ένα δεύτερο παράδειγμα που επιβεβαιώνει τον στοίχο είναι η ελληνική επανάσταση του 1821. οι Έλληνες με ελάχιστες δυνάμεις και όπλα

Το ποίημα του Γιάννη Ρίτσου μας θυμίζει πολλές στιγμές από την ιστορία του ελληνικού έθνους. Πολλές φορές οι Έλληνες χρειάστηκε να πολεμήσουν, τις περισσότερες από αυτές πολυπληθέστερους αντιπάλους και χωρίς τον κατάλληλο εξοπλισμό και όμως τα κατάφεραν χάρη στην ψυχική τους δύναμη και την αντρείοσύνη τους.

Τέτοιες ιστορικές στιγμές είναι οι Περσικοί πόλεμοι, η επανάσταση του 1821 και οι μάχες με τους Ιταλούς και τους Γερμανούς στον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο.

Η αντρείοσύνη φαίνεται στην φράση: «Μικρός λαός και πολεμά δίχως σπαθιά και βόλια» και η καταπίεση στις φράσεις: «Κάτω από τη γλώσσα του κρατεί τους βόγκους και τα ζήτω» και «αν κάνει πως τα τραγουδεί ραγίζουν τα λιθάρια».

Χρυσοβαλάντης – Παντελής Σαμπαλής

ξεσηκώθηκαν εναντίον των Τούρκων για την ελευθερία τους. Σε πολλές μάχες, όπως πχ. Στο Μεσολόγγι, ο ελληνικός λαός χωρίς όπλα και τρόφιμα αντιστάθηκε στον εχθρό χωρίς να λογαριάζει την ζωή του. Με πίστη στον θεό και στον αγώνα τους, τελικά πέτυχαν τον στόχο τους.

Έλενα Παπαδοπούλου

Της Λένως του Μπότσαρη

Όλες οι καπετάνισσες από το Κακοσουλί
όλες την Άρτα πέρασαν, τα Γιάννινα τις πάνε,
σκλαβώθηκαν οι αρφανές, σκλαβώθηκαν οι μαύρες,
κι η Λένω δεν επέρασε, δεν την επήραν σκλάβα.
Μόν πήρε δίπλα τα βουνά, δίπλα τα κορφοβούνια,
σέρνει τουφέκι σισανέ κι εγγλέζικα κουμπούρια,
έχει και στη μεσουλά της σπαθί μαλαματένιο.
Πέντε Τούρκοι την κυνηγούν, πέντε τζοχανταραίοι.
«Τούρκοι, για μην παιδεύεστε, μην έρχεστε σιμά
μου, σέρνω φουσέκια στην ποδιά και βόλια στις
μπαλάσκες.

— Κόρη, για ρίξε τ' άρματα, γλίτωσε τη ζωή σου.
— Τι λέτε, μωρ' παλιότουρκοι και σεις παλιοζαγάρια;
Εγώ είμαι η Λένω Μπότσαρη, η αδερφή του Γιάννη,
και ζωντανή δεν πιάνουμαι εις των Τουρκών τα
χέρια».

Η Λένω είναι ένα κορίτσι 15 χρονών, που σύμφωνα με την έκφραση του Ανδρέα Κάλβου διαθέτει και «τόλμη και αρετή». Τόλμη, γιατί δεν υπολόγισε καθόλου τους Τούρκους και αποφάσισε να τους αντιμετωπίσει και να κρατήσει το όνομα της οικογένειας της ζωντανό. Ωστόσο αρετή διαθέτει, γιατί σκοτώθηκε για την πατρίδα και προτίμησε να πεθάνει παρά να πέσει στα χέρια των Τούρκων ως σκλάβο. Οι αξίες και τα ιδανικά της δεν θα της επέτρεπαν ποτέ να γίνει κάτι τέτοιο...!!!

Έλενα Μούλελη

Σε όλο το τραγούδι φαίνεται «η τόλμη και η αρετή» της Λένως. Ενώ όλες οι γυναίκες αιχμαλωτίστηκαν από τους Τούρκους, αυτή μπόρεσε και ξέφυγε. Βγήκε στα βουνά αρματωμένη, έτοιμη να πολεμήσει για την ελευθερία της. Οι Τούρκοι την κυνηγούν, αλλά αυτή με τόλμη τους αποκρούει και τους λέει να μην την πλησιάσουν. Παρόλο που είναι μικρή, δεν φοβάται τον εχθρό, όπως φαίνεται από τον διάλογο που κάνει με αυτόν. Γεμάτη τόλμη σωματική και ψυχική και προτιμά τον θάνατο από την σκλαβιά στους Τούρκους, όπως παρουσιάζεται στους δύο τελευταίους στίχους. Πραγματικά, λοιπόν, η Λένω πολεμά με «τόλμη και αρετή για την ελευθερία».

Έλενα Παπαδοπούλου

Η Λένω διαθέτει «τόλμη και αρετή» κι αυτό φαίνεται στο ότι, παρόλο που είναι μόλις 15 ετών, πολεμάει γενναία μαζί με τους συμπατριώτες της. Όταν οι Τούρκοι την περικύκλωσαν, επειδή δεν δεχόταν να γίνει σκλάβα, επέλεξε να πέσει στο ποτάμι και να πνιγεί ελεύθερη.

Η Λένω αντιστάθηκε και δεν την πήραν σκλάβα. Πνίγηκε σε έναν ποταμό για να μην την πιάσουν και την σκοτώσουν οι Τούρκοι. Είναι μια ηρωίδα.

Ιωακείμ Σαρακίνης

Χρυσοβαλάντης – Παντελής Σαμπαλής

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

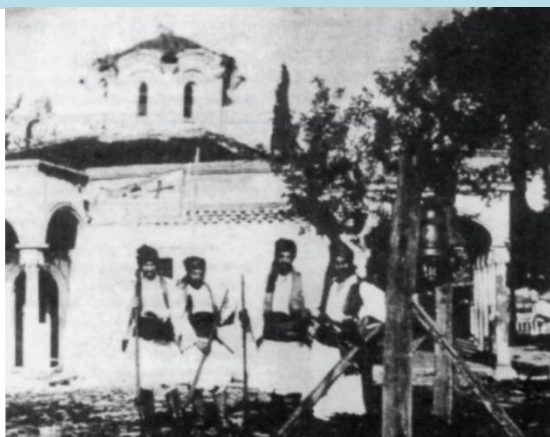
Το 1821 στον Ελληνικό Κινηματογράφο

Ο Ελληνικός Κινηματογράφος έχει πολλές ιστορικές και πολεμικές ταινίες και κάποιες από αυτές σημείωσαν τεράστια επιτυχία στα ταμεία. Οι περισσότεροι κινηματογραφιστές ασχολήθηκαν με την περίοδο της Κατοχής κι αργότερα με τη Χούντα.

Υπάρχουν, όμως, αρκετές ταινίες με θέμα την Επανάσταση του 1821, που γιορτάζεται την 25η Μαρτίου. Ορισμένοι ειδικοί υποστηρίζουν πως το σημαντικό αυτό ιστορικό γεγονός δεν μπόρεσε να αποτελέσει πηγή έμπνευσης, τόσο για τον εμπορικό, όσο και για τον λεγόμενο «ποιοτικό» ελληνικό κινηματογράφο. Δικαιολογούν μάλιστα την άποψή τους λέγοντας πως το υψηλό κόστος μιας ιστορικής και πολεμικής ταινίας, με τα πολλά εξωτερικά γυρίσματα, τις μάχες, τους εκατοντάδες κομπάρσους και τα κοστούμια εποχής, ήταν και είναι απαγορευτικό για ένα τέτοιο εγχείρημα.

Ωστόσο θα προσπαθήσω παρακάτω να αναφερθώ σε μερικές από τις ταινίες που γυρίστηκαν από το 1928-1992 με θέμα την Ελληνική Επανάσταση του 1821.

Επιμέλεια αφιερώματος: Έλενα Παπαδοπούλου

Αι τελευταία ημέραι του Οδυσσέως Ανδρούτσου (1928)

Η πρώτη ταινία για το '21 προέρχεται από τη Θεσσαλονίκη και είναι παραγωγή της εταιρείας «Ηρώ Φιλμ Νέας Ελλάδος». Σκηνοθέτης της ταινίας ήταν ο Δημήτριος Καμινάκης. Η πρώτη ολοκληρωμένη ταινία του Καμινάκη είναι μαυρόασπρη και βουβή και παίζουν ερασιτέχνες ηθοποιότητες Θεσσαλονίκης: Μαίρη Τσικουδή, Ελένη

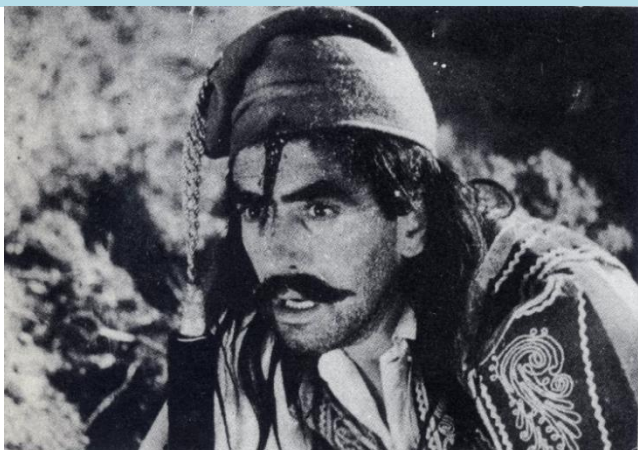

Το Λάβαρο του '21 (1929)

Η ταινία εκτυλίσσεται στον Μοριά, όπου στις 25 Μαρτίου 1821 στη μονή της Αγίας Λαύρας ο Παλαιών Πατρών ύψωσε το λάβαρο της Επανάστασης. Η ταινία επιχειρεί να αναπαραστήσει τα γεγονότα που ακολούθησαν, μέσα από την ιστορία δύο ερωτευμένων, του Δήμου και της Βάσως. Τους

Καρύκη, Μαρίκα Βύτου, Αντζουλίνα Ποζέλλι, Μιχαήλ Μάσιος, Γ. Σαββόγλου και Σαραβάκος. Αφηγείται τη ζωή, τη δράση και το τραγικό τέλος του αδικοχαμένου ήρωα της Επανάστασης Οδυσσέα Ανδρούτσου και βασίζεται στα απομνημονεύματα του γαμπρού του, του άγγλου φιλέλληνα Εδουάρδου Τρελόι. Η ταινία έκανε πρεμιέρα στις 21 Δεκεμβρίου 1928 στο ζυθοπωλείο «Αργυλλά» του Βόλου και στη συνέχεια παίχτηκε στη Θεσσαλονίκη, στην Αθήνα, αλλά και στη Νέα Υόρκη.

βασικούς ρόλους ερμήνευσαν ο Μάνος Κατράκης (στην πρώτη του κινηματογραφική εμφάνιση) και η ΛέαΛελούδα. Έπαιξαν, επίσης, ο Δημήτρης Μπατής, ο Γιώργος Μούγιος, ο Νίκος Γεωργαλάς, ο Παύλος Καταπόδης, ο Λ. Δαδιανός, ο Παναγιώτης Παπαδόπουλος και ο Μπουλάνος. Η ταινία κυκλοφόρησε και με τον τίτλο «25η Μαρτίου 1821». Τέλος την ταινία, που είναι ασπρόμαυρη και βουβή, σκηνοθέτησε ο Κώστας Λελούδας.

Εξόμνσις (1945)

Πρόκειται για μια από τις πιο σπάνιες ταινίες του Ελληνικού Κινηματογράφου. Σκηνοθέτης ήταν ο Γιάννης Χριστοδούλου και το σενάριο έγραψε ο Γιώργος Τζαβέλλας, που προτίμησε να μην αναγραφεί το όνομά του στους τίτλους αρχής. Η ταινία ήταν μια σύντομη αναπαράσταση της ελληνικής ιστορίας από το 1821 μέχρι το 1944 και είχε ως πρωταγωνιστή τον Κώστα Μπαλαδήμα (αδερφός της Κικής Πέρση).

Ζάλογο το κάστρο της Λευτεριάς (1959)

Μία από τις τέσσερις ταινίες του 1959 με φόντο την Επανάσταση του 1821. Ο Στέλιος Τατασόπουλος γύρισε αυτήν την ταινία με θέμα τους Σουλιώτες και τις Σουλιώτισσες, οι οποίες προκειμένου να μη συλληφθούν ζωντανές από τους Τουρκαλβανούς έστησαν κυκλικό χορό και στη συνέχεια έπεσαν στον γκρεμό με τα παιδιά τους. Τη μουσική της ταινίας συνέθεσε ο Μάνος Χατζιδάκης.

Η λίμνη των στεναγμών (1959)

Η μία από τις δύο ταινίες που γυρίστηκαν το 1959 με θέμα τον Αλή Πασά και την κυρά-Φροσύνη. Το σενάριο ήταν εμπνευσμένο από το ποίημα του Αριστοτέλη Βαλαωρίτη «Κυρά Φροσύνη».

Ο Αλή πασάς και η κυρά Φροσύνη (1959)

Ακόμη μία ιστορική ταινία όπου πρωταγωνίστησε ο Μιχάλης Νικολινάκος (Μουχτάρ). Στο ρόλο του Αλή Πασά ο

Σκηνοθέτης ο Γρηγόρης Γρηγορίου και συνθέτης ο Τάκης Μωράκης. Πρωταγωνιστούν η Ειρήνη Παπά, ο Ανδρέας Μπάρκουλης και ο Τζαβαλάς Καρούσος, ενώ την πρώτη της εμφάνιση κάνει η Μιράντα Κουνελάκη.

Μπουμπουλίνα (1959)

Βιογραφική μαυρόασπρη ταινία, διάρκειας 84 λεπτών, που αναφέρεται στη ζωή και τη δράση της Μπουμπουλίνας, της σπουδαίας γυναικείας μορφής του 1821. Την ταινία σκηνοθέτησε ο Κώστας Ανδρίτσος, σε σενάριο των Νέστορα Μάτσα και Κώστα Ασημακόπουλου και μουσική του Κώστα Καπνίση. Στο ρόλο της Μπουμπουλίνας εμφανίζεται η Ειρήνη Παπά, που πλαισιώνεται από σημαντικούς ηθοποιούς, όπως ο Διονύσης Παπαγιαννόπουλος, ο Νίκος Κούρκουλος, η Γεωργία Βασιλειάδου και ο Ανδρέας Μπάρκουλης. Η ταινία προβλήθηκε την σεζόν 1959-1960, έκοψε 37.675 εισιτήρια και κατέλαβε την 21η θέση ανάμεσα σε 52 ταινίες.

αγαπημένος κωμικός Διονύσης Παπαγιαννόπουλος και στο ρόλο της κυρα-Φροσύνης η Γκέλυ Μαυροπούλου. Στην καρέκλα του σκηνοθέτη ο δημοφιλής ηθοποιός Στέφανος Στρατηγός.

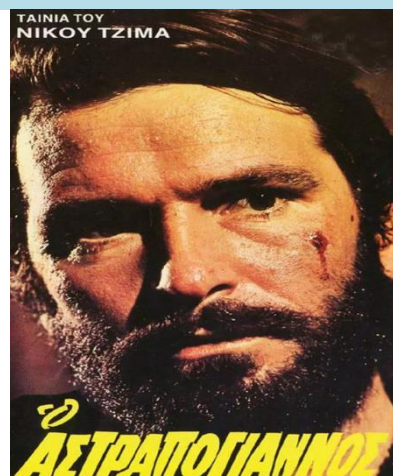
Η Έξοδος του Μεσολογγίου (1965)

Μαυρόασπρη ταινία, διάρκειας 85 λεπτών, σε σκηνοθεσία Δημήτρη Δούκα, με πρωταγωνιστές τον Μάνο Κατράκη, την Ίλυα Λιβυκού, τον ΤζαβαλάΚαρούσο και την Άννα Ιασωνίδου. Η ταινία απεικονίζει τις τελευταίες ημέρες της πολιορκίας του Μεσολογγίου και αφηγείται τη θαρραλέα προσπάθεια των υπερασπιστών της, οι οποίοι επιχειρούν την ηρωική και απελπισμένη έξοδο. Η ταινία προβλήθηκε τη σεζόν 1965-1966 κι έκανε πρεμιέρα στις 11 Απριλίου 1966. Έκοψε 16.207 εισιτήρια και κατέλαβε την 99η θέση σε 101 ταινίες.

Τα σαράντα παλικάρια (1961)

Η ιστορία τοποθετείται στα προεπαναστατικά χρόνια, όπου ένας νεαρός τσοπάνος (Ανδρέας Ντούζος) ακολουθεί στο βουνό τον Κίτσο (Κώστας Καζάκος) και τα 40 παλικάρια του, για να πολεμήσουν τον Τούρκο δυνάστη. Αυτή ήταν η πρώτη σκηνοθετική δουλειά του Γιώργου Πετρίδη.

Ο Αστραπόγιαννος (1970)

Μία από τις δημοφιλέστερες ταινίες της δεκαετίας του '70, που έκοψε συνολικά 391.874 εισιτήρια. Ο Νίκος Κούρκουλος έγραψε ιστορία στο ρόλο του ξακουστού αρματολού Αστραπόγιαννου και βραβεύτηκε στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Σκηνοθέτης ήταν ο Νίκος Τζίμας, ενώ τη μουσική έγραψε ο

Καλάβρυτα 1821 (1970)

Μαυρόασπρη ταινία του Σπύρου Ζιάγκου, διάρκειας 78 λεπτών, που βασίζεται στο θεατρικό έργο του Σπυρίδωνος Περεσιάδου «Εσμέ η Τουρκοπούλα». Ο Λάμπρος Κανάκης, ένας φλογερός πατριώτης που ξεσηκώνει τους υπόδουλους Έλληνες ενάντια στον Τούρκο κατακτητή, είναι ερωτευμένος με την κόρη του Πασά των Καλαβρύτων, Αϊσέ. Οι δύο ερωτευμένοι νέοι αντιμετωπίζουν από κοινού την άρνηση των γονιών τους και ξεπερνούν τις δυσκολίες της καταγωγής τους, όταν η Αϊσέ βαπτίζεται χριστιανή με το όνομα Ελευθερία. Στους δύο πρωταγωνιστικούς ρόλους ο Παύλος Λιάρος και η Άννα Ιασωνίδου. Η ταινία προβλήθηκε τη σεζόν 1969-1970 κι έκοψε 15.273 εισιτήρια.

Βαβυλωνία (1970)

Ηθογραφική κωμωδία του Γιώργου Διζικιρίκη, που βασίζεται στο ομώνυμο θεατρικό έργο του Δημήτρη Βυζάντιου (1770-1853). Η ταινία, έγχρωμη με διάρκεια 81 λεπτά, εκτυλίσσεται σε μία ταβέρνα του Ναυπλίου το 1827 κι έχει ως θέμα τις παρανοήσεις και τις παρεξηγήσεις που προκαλούνται από ανθρώπους διαφορετικών περιοχών του ελληνικού χώρου, οι οποίοι μιλούν διαφορετικές διαλέκτους.

Τη μουσική της υπογράφει ο Λίνος Κόκοτος και πρωταγωνιστούν ο Ηλίας Λογοθέτης, που βραβεύτηκε για την ερμηνεία του στο Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου της Θεσσαλονίκης, ο Αθηνόδωρος Προύσαλης, ο Γιάννης Κοντούλης, ο Δημήτρης Ιωακειμίδης, ο Αλέκος Ουδινότης κ.α.

Μαντώ Μαυρογένους (1971)

Βιογραφική έγχρωμη ταινία, διάρκειας 95 λεπτών, σε σκηνοθεσία Κώστα Καραγιάννη, σενάριο Κώστα Καραγιάννη και Νίκου Καμπάνη και μουσική Κώστα Καπνίση. Η ταινία αναφέρεται στη ζωή και τη δράση της Μαντώ Μαυρογένους, της άλλης εξέχουσας ηρωίδας του '21 και ιδιαίτερα στον έρωτά της με τον Δημήτριο Υψηλάντη. Στους πρωταγωνιστικούς ρόλους η Τζένη Καρέζη και ο Πέτρος Φυσσούν. Η ταινία προβλήθηκε τη σεζόν 1971-1972, έκοψε 201.626 εισιτήρια και κατέλαβε την 20η θέση

Η δίκη των δικαστών (1974)

Λίγα χρόνια μετά την Επανάσταση του 1821, το νεοσύστατο ελληνικό κράτος προσήγαγε σε δίκη τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη και τον Γεώργιο Πλαπούτα, με την κατηγορία της εσχάτης προδοσίας. Η ταινία αποτελεί την τελευταία συνεργασία του Νίκου Κούρκουλου με την FinosFilm. Στο ρόλο του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη ο Μάνος Κατράκης και του Ιωάννη Καποδίστρια ο Δημήτρης Μυράτ. Σκηνοθέτης ο Πάνος Γλυκοφρύδης και

Η μεγάλη στιγμή του '21: Παπαφλέσσας (1971)

Είναι περισσότερο γνωστή με τον τίτλο «Παπαφλέσσας» από την τηλεοπτική της διαδρομή. Έχει χαρακτηριστεί ως ο «Μπεν Χουρ» της ελληνικής κινηματογραφίας. Πανάκριβη παραγωγή για την εποχή της, κόστισε 12 εκατομμύρια δραχμές και ήταν συμπαραγωγή της Φίνος Φιλμ, της Καραγιάννης - Καρατζόπουλος και της Γενικής Κινηματογραφικών Επιχειρήσεων. Το γενικό πρόσταγμα της έγχρωμης αυτής ταινίας, διάρκειας 130 λεπτών, είχε ο Τζέιμς Πάρις, ο αγαπημένος παραγωγός των συνταγματάρχων. μουσική του Κώστα Καπνίση.

Τη σκηνοθέτησε ο Ερρίκος Ανδρέου, σε σενάριο του Πάνου Κοντέλη και αναφέρεται στη ζωή και τη δράση του Παπαφλέσσα, του ρασοφόρου ήρωα της Επανάστασης, του «μπουρλοτιέρη των ψυχών», όπως αποκλήθηκε. Στον επώνυμο ρόλο ο Δημήτρης Παπαμιχαήλ και σε βασικούς ρόλους ο Αλέκος Αλεξανδράκης, η Κάτια Δανδουλάκη, ο Άγγελος Αντωνόπουλος, ο Στέφανος Στρατηγός, ο Ισπανός Φερνάντο Σάντσο και πολλοί άλλοι γνωστοί ηθοποιοί. Η ταινία πρωτοπροβλήθηκε στις 22 Σεπτεμβρίου 1971 στο Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου της Θεσσαλονίκης και κέρδισε τρία βραβεία: της αρτιότερης παραγωγής, σκηνοθεσίας (Ερρίκος Ανδρέου) και σκηνογραφίας (Διονύσης Φωτόπουλος). Στη διαδρομή της στις κινηματογραφικές αίθουσες τη σεζόν 1971-1972 έκοψε 297.817 εισιτήρια και κατατάχθηκε στην 10η θέση ανάμεσα σε 90 ταινίες.

Επιμέλεια αφιερώματος:
Έλενα Παπαδοπούλου

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΟ 1821 -1830

Η μεγάλη Επανάσταση του Γένους

21 Φεβρουαρίου 1821	Ξεκινάει η πρώτη φάση της Επανάστασης του 1821 . Ο Αλέξανδρος Υψηλάντης κηρύσσει την ελληνική επανάσταση κατά της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας στην Βλαχία (Ιάσιο).
25 Μαρτίου 1821	Σύμφωνα με την παράδοση, ο Μητροπολίτης Παλαιών Πατρών Γερμανός ευλογεί μια μεγάλη ελληνική σημαία στο μοναστήρι της Αγίας Λαύρας στην Πελοπόννησο και κηρύσσει μπροστά στο συγκεντρωμένο πλήθος την αρχή της ελληνικής επανάστασης. Η Ελλάδα ανακηρύσσει την ανεξαρτησία της. Η επανάσταση του 1821 αρχίζει.
10 Απριλίου 1821	Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Γρηγόριος Ε΄ συλλαμβάνεται από τους Τούρκους και οδηγείται εκτός του Πατριαρχείου από την κεντρική πύλη, που είναι σφραγισμένη έως σήμερα.
4 Απριλίου 1821	Οι Κωνσταντίνος Μουρούζης , Δημήτριος Παπαρρηγόπουλος και Αντώνιος Τσούρας αποκεφαλίζονται από τους Οθωμανούς στην Κωνσταντινούπολη .

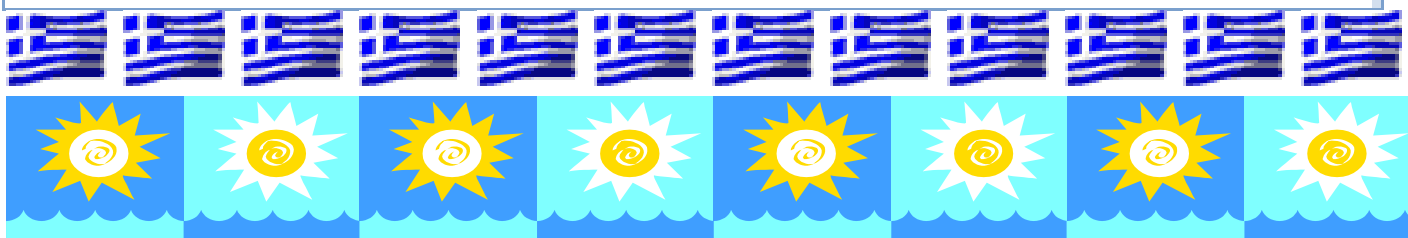
5 Απριλίου 1821	Οι Φαναριώτες Πέτρος Τσίγκρης, Δημήτριος Σκανάβης και Εμμανουήλ Χοτζέρης αποκεφαλίζονται από τους Τούρκους, ενώ ο Γεώργιος Μαυροκορδάτος απαγχονίζεται στην Κωνσταντινούπολη.
17 Απριλίου 1821	Ο Πρώην Οικουμενικός Πατριάρχης Κύριλλος ΣΤ΄ απαγχονίζεται στην πύλη του καθεδρικού ναού της Αδριανουπόλεως .
23-24 Απριλίου 1821	Η μάχη της Αλαμάνας . Μετά την ελληνική ήττα, ο Αθανάσιος Διάκος θανατώνεται οικτρά.
4 Μαΐου 1821	Ο Μητροπολίτης Δέρκων Γρηγόριος , ο Δωρόθεος επίσκοπος Αδριανουπόλεως , ο Ιωαννίκιος Τυρνάβου , ο Ιωσήφ της Θεσσαλονίκης και ο Φαναριώτης Γεώργιος Καλλιμάχης , όπως και ο Νικόλαος Μουρούζης , αποκεφαλίζονται με εντολή του Σουλτάνου στην Κωνσταντινούπολη .
Μάιος 1821	Ο Τούρκος διοικητής Γιουσούφ Μπέη διατάζει τους άνδρες του να σκοτώσουν κάθε Έλληνα που θα βρίσκουν στη Θεσσαλονίκη .
2 Ιουνίου 1821	Η καταστροφή των Κυδωνιών στην Μικρά Ασία από τον Οθωμανικό στρατό. Δεκάδες χιλιάδες Έλληνες προσφυγοποιούνται.
24 Ιουνίου 1821	Η σφαγή του Ηρακλείου .
9 Ιουλίου 1821	Ο Αρχιεπίσκοπος Κυπριανός , μαζί με 486 γνωστούς Ελληνοκύπριους, ανάμεσά τους ο Μητροπολίτης Χρύσανθος της Πάφου , ο Μελέτιος του Κιτίου και ο Λαυρέντιος της Κερύνειας , εκτελούνται με αποκεφαλισμό ή κρεμάλα από τους Τούρκους στη Λευκωσία .
11 Σεπτεμβρίου 1821	Η Τριπολιτσά καταλήφθηκε από τους Έλληνες. Συνολικά περίπου 30.000 άτομα σκοτώθηκαν.
15 Οκτωβρίου 1821	Τουρκοκυπριακοί όχλοι εκτελούν τους περισσότερους Ελληνοκύπριους στη Λάρνακα και άλλες πόλεις. Ανάμεσα στα θύματα ήταν ο αρχιεπίσκοπος, πέντε επίσκοποι και τριάντα έξι κληρικοί.
9 Απριλίου 1822	Μετά από ένα μήνα αντίστασης, η πόλη της Νάουσας καταλαμβάνεται από τον Αμπντούλ Αμπούντ, σφάγιαζεται ο ελληνικός πληθυσμός και τερματίζεται η ελληνική επανάσταση στη Μακεδονία.
30 Μαρτίου 1822	Η σφαγή της Χίου . Συνολικά περίπου 100.000 άνθρωποι σκοτώνονται, ως επί το πλείστον Έλληνες.
26 Ιουλίου 1822	Η μάχη στα Δερβενάκια .
18 Ιανουαρίου 1823	Το Ναύπλιο γίνεται πρωτεύουσα της Επαναστατικής Κυβέρνησης.
Μάρτιος του 1823	Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Ιρλανδίας , εκπροσωπούμενο από τον Τζορτζ Κάνινγκ , αναγνωρίζει τους Έλληνες ως <i>έθνος σε πόλεμο</i> , αναγνωρίζοντας έτσι την Ανεξαρτησία της Ελλάδας.
7-8 Ιουνίου 1824	Ο πληθυσμός της Κάσου (7.000 άνθρωποι) σφαιριάζεται από τις τουρκο-Αιγυπτιακές δυνάμεις του Χουσεΐν Ρουσντί Πασά .
21 Ιουνίου 1824	Περισσότεροι από 15.000 Έλληνες στα Ψαρά σφάζονται από τις δυνάμεις του Χιουσρέφ Πασά .
1824:	Πρώτη Πολιορκία του Μεσολογγίου .

22 Μαΐου 1825	Η δολοφονία της Λασκαρίνας Μπουμπουλίνας στις Σπέτσες .
5 Ιουνίου 1825	Η δολοφονία του Οδυσσέα Ανδρούτσου στην Αθήνα .
22 Ιουνίου 1825	Ο Ιμπραήμ Πασάς ανακαταλαμβάνει την Τρίπολη .
6 Νοεμβρίου 1825	Αρχίζει η Τρίτη Πολιορκία του Μεσολογγίου .
10-11 Απριλίου 1826	Η Έξοδος του Μεσολογγίου . Περίπου 8.000 Έλληνες στρατιώτες και πολίτες χάνουν τη ζωή τους.
24 Ιουνίου 1826	Η μάχη της Βέργας .
11 Νοεμβρίου 1826	Ο Πρωθυπουργός Ανδρέας Ζαΐμης μεταφέρει την έδρα της κυβέρνησης στην Αίγινα .
22-24 Απριλίου 1827	Η μάχη του Ανάλατου . Ο Γεώργιος Καραϊσκάκης σκοτώνεται.
6 Ιουλίου 1827	Υπογραφή της Συνθήκης του Λονδίνου .
20 Οκτωβρίου 1827	Η ναυμαχία του Ναυαρίνου .
24 Ιανουαρίου 1828	Ο Ιωάννης Καποδίστριας εκλέγεται Κυβερνήτης της Ελλάδας.
31 Ιανουαρίου 1828	Ο Αλέξανδρος Υψηλάντης πεθαίνει στη Βιέννη .
1828-1832	Η Πρώτη Ελληνική Δημοκρατία.

Πηγή:

https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%A7%CF%81%CE%BF%CE%BD%CE%BF%CE%BB%CF%8C%CE%B3%CE%B0%CE%BF%CF%84%CE%B7%CF%82_%CE%95%CE%BB%CE%BB%CE%B7%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%AE%CF%82_%CE%95%CF%80%CE%B1%CE%BD%CE%AC%CF%83%CF%84%CE%B1%CF%83%CE%B7%CF%82_%CF%84%CE%BF%CF%85_1821

Αλέξανδρος Κούταβος

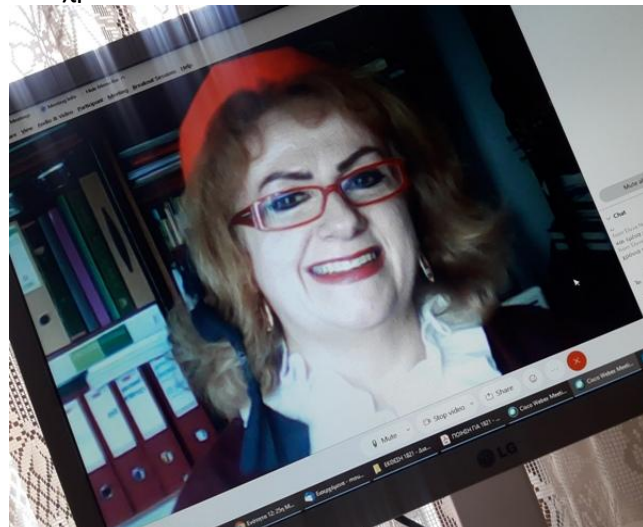

Η ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΑΣ ΓΙΟΡΤΗ

Όλοι εμείς οι μαθητές του Στ2' του 6^{ου} Ολοήμερου Δημοτικού Σχολείου Φλώρινας «Ίων Δραγούμης» ετοιμάσαμε μια όμορφη γιορτή για να τιμήσουμε με σεβασμό κι ευγνωμοσύνη τους Ήρωες προγόνους μας που δημιούργησαν την Επανάσταση του 1821. Είπαμε όμορφα ποιήματα μεγάλων ποιητών και δικά μας και τραγουδήσαμε δημοτικά και έντεχνα τραγούδια. Τη διαδικτυακή γιορτή μας παρακολούθησε η Διευθύντρια του Σχολείου μας, κ. Ευγενία Γάκη. Με φλόγα στην καρδιά νιώσαμε περηφάνια για τον ηρωισμό και τις διαχρονικές αξίες του Ελληνικού Έθνους! 200 χρόνια ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ!

**Χαιρετισμός από τη Διευθύντρια του Σχολείου,
κ. Ευγενία Γάκη**

**Η δασκάλα της τάξης
Όλγα Μούσιου Μουλωνά**

SCHOOL-ECO-MΥΡΜΗΓΚΟΤΡΥΠΑ

ΣΤ'2 τάξη 6^{ου} ΟΛΟΗΜΕΡΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΦΛΩΡΙΝΑΣ «ΙΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ»

ΤΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΤΟΥ 1821

1. Βρείτε 12 μέρη όπου έγιναν σημαντικές μάχες ή ναυμαχίες στη διάρκεια της επανάστασης του 1821

A	X	Φ	Ξ	K	I	T	Δ	Φ	Υ	Χ	Ω	M
A	Θ	N	Ω	M	E	Σ	O	Λ	O	Γ	Γ	I
Λ	E	Υ	H	Ξ	K	Ψ	X	Z	H	Ξ	K	O
A	E	T	Δ	A	Ψ	O	Σ	A	Λ	Ω	N	A
M	A	Σ	O	Υ	Λ	I	Z	E	Υ	Θ	K	B
A	E	Φ	N	Γ	A	E	I	Π	Ψ	Z	P	T
N	A	E	Ω	B	N	I	O	P	Z	X	B	P
A	M	N	Δ	Φ	A	N	M	Φ	X	Σ	A	I
A	Υ	Θ	M	Γ	Υ	O	A	T	I	A	Λ	Π
X	I	M	Γ	Σ	A	Φ	N	I	O	P	T	O
Λ	Υ	H	P	P	P	Π	I	Δ	Σ	Λ	E	Λ
E	X	B	A	M	I	P	A	Θ	K	Φ	T	I
Δ	E	P	B	E	N	A	K	I	A	Σ	Σ	T
A	A	Ξ	I	Γ	O	Ψ	I	Π	E	T	I	Σ
Z	B	Δ	A	E	Φ	X	Γ	Π	Λ	Ξ	Ξ	A
K	Z	N	Υ	H	Ψ	A	P	A	E	Γ	T	P

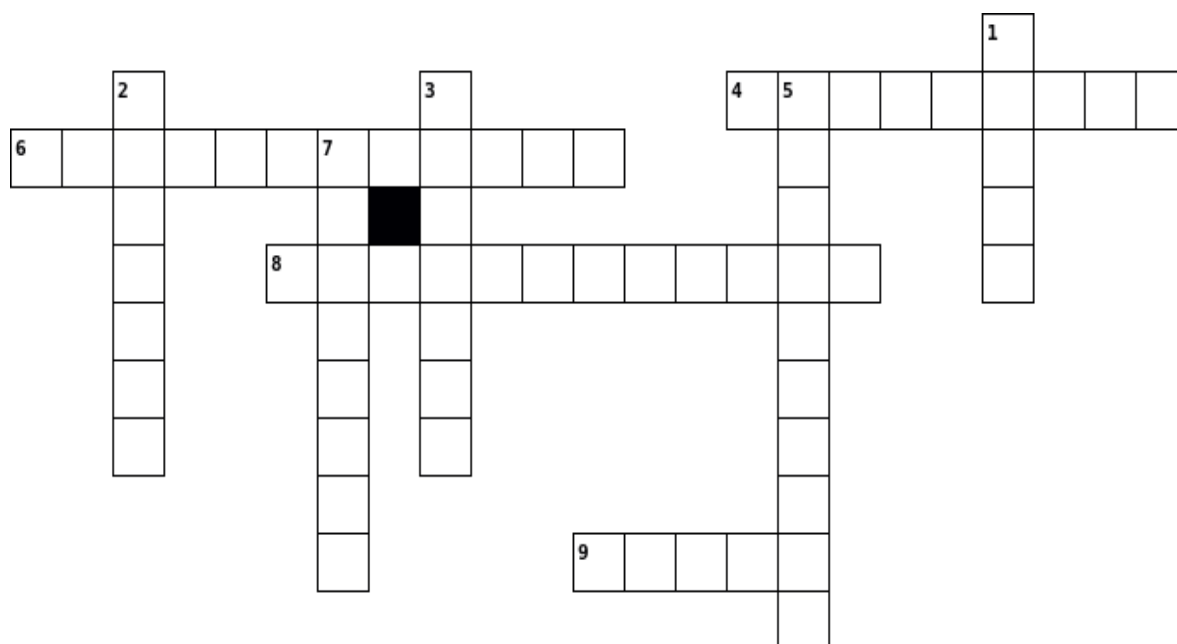
Γιώργος Νικολαΐδης

2. Βρείτε 14 λέξεις σχετικές με την επανάσταση του 1821

Π	O	Λ	E	M	O	Σ	B	I	N	T	K
N	Π	O	Λ	I	O	P	K	I	A	Π	O
M	Λ	Σ	K	Λ	A	B	I	A	Δ	Θ	Λ
E	A	B	T	O	Υ	Φ	E	K	I	A	O
Λ	P	Σ	I	Π	Ψ	Ω	B	Z	A	N	K
E	X	E	K	Λ	Δ	Θ	A	I	K	A	O
Υ	H	T	Υ	A	H	P	Φ	Υ	O	T	T
Θ	Γ	K	Λ	E	Φ	T	E	Σ	Σ	O	P
E	O	M	Π	O	T	Σ	A	P	H	Σ	Ω
P	I	Γ	K	A	N	A	P	H	Σ	I	N
I	Φ	I	Λ	E	Λ	Λ	H	N	E	Σ	H
A	Z	X	A	P	M	A	T	O	Λ	O	Σ

Χρυσοβαλάντης - Παντελής Σαμπαλής

CROSSWORD PUZZLE - GREEK REVOLUTION

Across

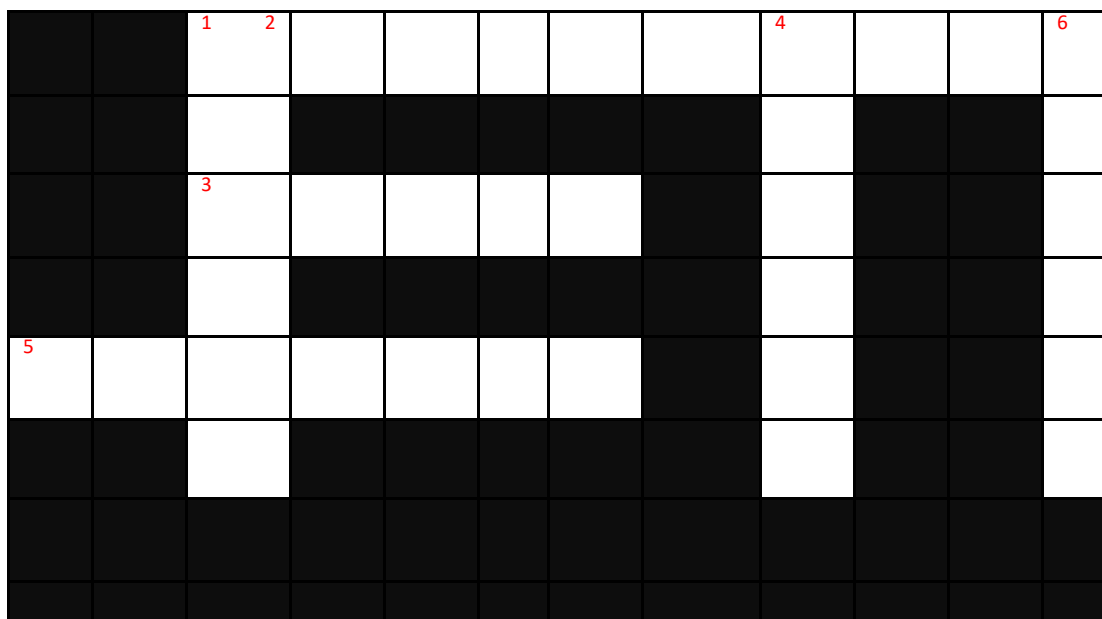
4. WHO WAS KILLED IN THE BATTLE OF KEFALOVRISO
6. HE WAS CALLED OLD MAN OF MORIAS
8. THE FIRST PRIMEMINISTER OF GREECE
9. WHICH ISLAND WAS DESTROYED IN APRIL 1822

Down

1. THE MONTH THE REVOLUTION BEGAN
2. DIAKOS WAS KILLED THERE
3. WHO WROTE THE HYMN TO LIBERTY
5. HE WAS KILLED IN MANIAKI
7. ONE OF THE MEMBERS OF "FILIKI ETAIRIA"

By Nick Mokikas

Crossword Puzzle

1. The name of Deacon
2. It was written by Dionysius Solomos.....
3. They fought against the Greeks
4. The children went there. Secret
5. or death.
6. The Greeks fought with them

By Georgia Karastergiou

ΠΑΙΧΝΙΔΟΛΕΞΟ

Απαντώντας στις ερωτήσεις θα βρείτε το μικρό όνομα ενός γνωστού αγωνιστή της επανάστασης στα **κίτρινα** τετράγωνα.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										

SCHOOL-ECO-MΥΡΜΗΓΚΟΤΡΥΠΑ

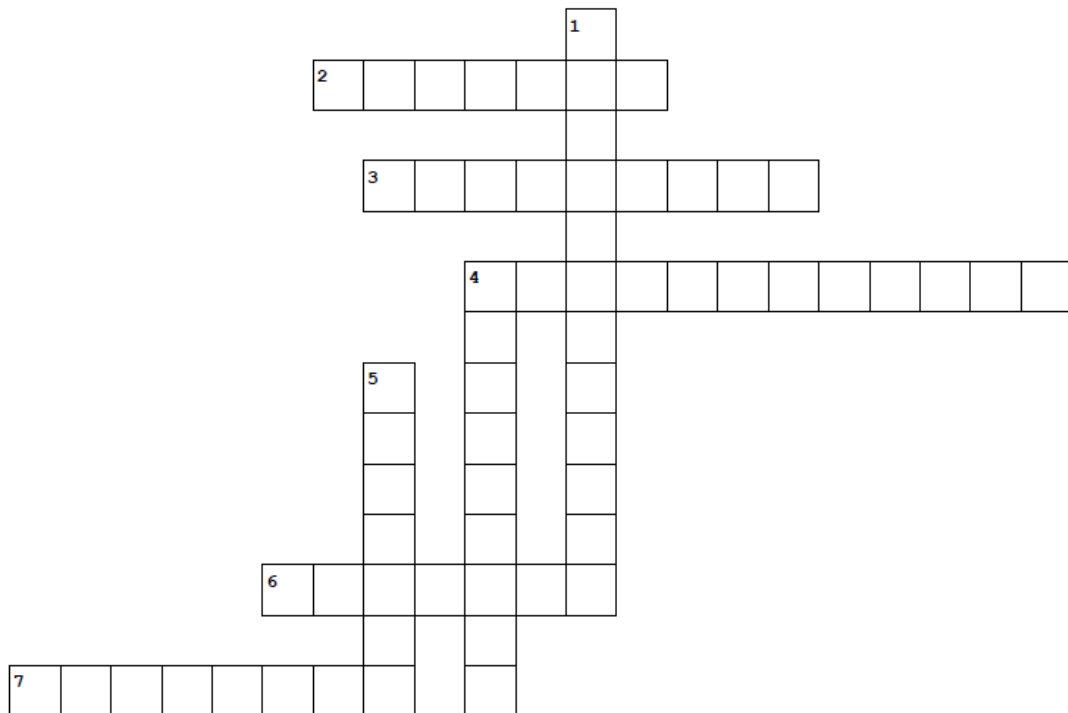
ΣΤ'2 τάξη 6^{ου} ΟΛΟΗΜΕΡΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΦΛΩΡΙΝΑΣ «ΙΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ»

1. Διορίζονταν από τους Τούρκους και συχνά βοηθούσαν τους κλέφτες.
2. Ελευθερία ή, ήταν το σύνθημα της επανάστασης.
3. Στο Χάνι της, έγινε μεγάλη μάχη.
4. Γνωστός μπουρλοτιέρης.
5. Είδος Τούρκικου σπαθιού.
6. Δεν την άντεχαν άλλο οι Έλληνες και επαναστάτησαν.
7. Ήταν ο Λόρδος Βύρον.
8. Ήταν και ο Κολοκοτρώνης.
9. Μάρκος, γνωστός στρατηγός της επανάστασης.

Χρυσοβαλάντης – Παντελής Σαμπαλής

Γεωργία Καραστεργίου

1821

Across

2. Φιλέλληνας Άγγλος ποιητής
3. Όπλο που χρησιμοποιούσαν στις ναυμαχίες
4. Γυναίκα που πολέμησε το 1821
6. Γνωστός μπουρλοτιέρης
7. Καραϊσκάκης

Down

1. Σημαντικός ήρωας που μπήκε στην φυλακή
4. Έσκισε το χαρτί της αρχιστρατηγίας του
5. Είχαν διχόνοια

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

	1																		
2																			
3																			
4																			

1. Η ηρωική έξοδος του
2. Διέθεσε όλη την περιουσία της στους αγώνες κατά των Τούρκων.
3. Καπετάνισσα που συμμετείχε με τα καράβια της σε αγώνες κατά των Τούρκων.
4. Πρώτος Κυβερνήτης της Ελλάδας το 1828-1831.

Άννα Προδρομίδου

<p>Ακροστιχίδα</p> <p>Ε_____</p> <p>Π____</p> <p>Α_____</p> <p>Ν_____</p> <p>Α_____</p> <p>Σ_____</p> <p>Τ_____</p> <p>Α_____</p> <p>Σ_____</p> <p>Η_____</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Το έθνος που έκανε την Επανάσταση ήταν το..... 2. Η Μάχη του έγινε τον Ιούλιο του 1822. 2. Οι Έλληνες πάλευαν για να 3. Ο Γύζης ήταν σπουδαίος ζωγράφος της ελληνικής επανάστασης 4. Υπήρχαν οι κλέφτες και οι 5. Η σημαία των Ελλήνων είχε πάνω της έναν..... 6. Έτσι ονομάζονταν οι Έλληνες με παραδοσιακή στολή 7. Ο Διάκος ήταν ήρωας της ελληνική επανάστασης 8. Λόγω της οι Έλληνες κατάφεραν και κέρδισαν τον αγώνα 9. Όλοι οι άνθρωποι που πολέμησαν ήταν <p>Μαρία Πουγαρίδου</p>
--	--

ΛΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Η λύση στο ΚΡΥΠΤΟΛΕΞΟ 1

A	X	Φ	Ξ	K	I	T	Δ	Φ	Υ	Χ	Ω	M
A	Θ	N	Ω	M	E	Σ	O	Λ	O	Γ	Γ	I
Λ	E	Υ	H	Ξ	K	Ψ	X	Z	H	Ξ	K	O
A	E	T	Δ	A	Ψ	O	Σ	A	Λ	Ω	N	A
M	A	Σ	O	Υ	Λ	I	Z	E	Υ	Θ	K	B
A	E	Φ	N	Γ	A	E	I	Π	Ψ	Z	P	T
N	A	E	Ω	B	N	I	O	P	Z	X	B	P
A	M	N	Δ	Φ	A	N	M	Φ	X	Σ	A	I
A	Υ	Θ	M	Γ	Υ	O	A	T	I	A	Λ	Π
X	I	M	Γ	Σ	A	Φ	N	I	O	P	T	O
Λ	Υ	H	P	P	P	Π	I	Δ	Σ	Λ	E	Λ
E	X	B	A	M	I	P	A	Θ	K	Φ	T	I
Δ	E	P	B	E	N	A	K	I	A	Σ	Σ	T
A	A	Ξ	I	Γ	O	Ψ	I	Π	E	T	I	Σ
Z	B	Δ	A	E	Φ	X	Γ	Π	Λ	Ξ	Ξ	A
K	Z	N	Υ	H	Ψ	A	P	A	E	Γ	T	P

Γιώργος Νικολαΐδης

Η λύση στο ΚΡΥΠΤΟΛΕΞΟ 2

Π	O	Λ	E	M	O	Σ	B	I	N	T	K
N	Π	O	Λ	I	O	P	K	I	A	Π	O
M	Λ	Σ	K	Λ	A	B	I	A	Δ	Θ	Λ
E	A	B	T	O	Υ	Φ	E	K	I	A	O
Λ	P	Σ	I	Π	Ψ	Ω	B	Z	A	N	K
E	X	E	K	Λ	Δ	Θ	A	I	K	A	O
Υ	H	T	Υ	A	H	P	Φ	Υ	O	T	T
Θ	Γ	K	Λ	E	Φ	T	E	Σ	Σ	O	P
E	O	M	Π	O	T	Σ	A	P	H	Σ	Ω
P	I	Γ	K	A	N	A	P	H	Σ	I	N
I	Φ	I	Λ	E	Λ	Λ	H	N	E	Σ	H
A	Z	X	A	P	M	A	T	O	Λ	O	Σ

Χρυσοβαλάντης - Παντελής Σαμπαλής

Answers By Nick Mokikas

1. March
2. Alamana
3. Solomos
4. Botsaris
5. Papaflessas
6. Kolokotronis
7. Tsakalof
8. Kapodistrias
9. Chios

Answers

1. Athanasius
2. Anthem of Liberty
3. Turks
4. School
5. Freedom

By Georgia Karastergiou

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	A	P	M	A	T	O	Λ	O	I	
2	Θ	A	N	A	T	O	Σ			
3	Γ	P	A	B	I	A	Σ			
4	Κ	A	N	A	P	H	Σ			
5	Γ	I	A	T	A	Γ	A	N	I	
6	Σ	Κ	Λ	A	B	I	A			
7	Φ	I	Λ	E	Λ	Λ	H	N	A	Σ
8	Ο	Π	Λ	A	P	Χ	H	Γ	Ο	Σ
9	Μ	Π	Ο	Τ	Σ	A	P	H	Σ	

Χρυσοβαλάντης – Παντελής Σαμπαλής

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

1. Γεώργιος
2. Πυρπολικό
3. Μπάιρον
4. Κανάρης
5. Έλληνες
6. Κολοκοτρώνης
7. Μπουμπουλίνα
8. Μπότσαρης

Γεωργία Καραστεργίου

ΛΥΣΗ

	1																				
2	Μ	Α	Ν	Τ	Ω	Μ	Α	Υ	Ρ	Ο	Γ	Ε	Ν	Ο	Υ	Σ					
	Ε																				
	Σ																				
	Ο																				
3	Λ	Α	Σ	Κ	Α	Ρ	Ι	Ν	Α	Μ	Π	Ο	Υ	Μ	Π	Ο	Υ	Λ	Ι	Ν	Α
	Ο																				
	Γ																				
	Γ																				
4	Ι	Ω	Α	Ν	Ν	Η	Σ	Κ	Α	Π	Ο	Δ	Ι	Σ	Τ	Ρ	Ι	Α	Σ		
	Ο																				
	Υ																				

Άννα Προδρομίδου

Ακροστιχίδα - Λύση

Ελληνικό
 Πέτα
 Απελευθερωθούν
 Νικόλαος
 Αρματολοί
 Σταυρό
 Τσολιάδες
 Αθανάσιος
 Συνεργασίας
 Ήρωες

Μαρία Πουγαρίδου

Καλή συνέχεια!

SCHOOL-ECO-ΜΥΡΜΗΓΚΟΤΡΥΠΑ

ΣΤ' 2 τάξη 6^{ου} ΟΛΟΗΜΕΡΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΦΛΩΡΙΝΑΣ «ΙΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ»

Je voudrais que mon pays soit toujours libre! On honore les héros qui se sont battus pour défendre notre liberté! Je me sens très fière! La Liberté ou la Mort !

Georgina Karastergiou

25 März 1821

In der heutigen Zeit ist die Nachricht vom 25. März immer noch auf dem neuesten Stand. Dies motiviert uns vereint auch heute noch zum Wohl unseres Landes zu handeln. Wir haben den Wunsch unseren Vorfahren würdig zu sein, um uns an sie zu erinnern und sie zu ehren.

Chrysovalantis - Pantelis Sampalis

Vielen Dank, dass wir dank Ihnen 200 Jahre frei sind.

Stavros Notidis

Der 25. März ist für Griechenland sehr wichtig. Wir feiern die Revolution von 1821. 200 Jahre Unabhängigkeit. Herzlichen Glückwunsch Griechenland!

Alexandros Koutavos

Die Revolution von 1821

Ich bin sehr stolz auf mein Land. 200 Jahren Freiheit und Unabhängigkeit sind vergangen. Wir ehren heute diese tapferen Menschen, die dafür gekämpft haben, damit wir frei sind. Obwohl wir sehr wenig Armee hatten, kämpften diese Helden mit der Kraft ihres Herzens. Und dafür danken wir ihnen und wir werden uns für immer an sie erinnern.

George Pesiridis

200 Jahre Freiheit

Vor 200 Jahren haben unsere Vorfahren für unsere Freiheit gekämpft, und deshalb müssen wir sie ehren, wie sie es verdienen.

Maria Pougariidou

200 Jahre von der Griechischen Revolution

Dieses Jahr feiern wir 200 Jahre von der Griechischen Revolution. Das Motto war: **‘Freiheit oder Tod’**. Ein kleines Land mit mutigen Menschen hat sich ein freies und unabhängiges Griechenland geträumt. Sie haben gegen ein allmächtiges Reich gekämpft, sie haben ihr Leben geopfert damit wir jetzt frei sein können. Wir müssen nie ihr Opfer vergessen und wir sollen die gleiche Vision für Freiheit und Fortschritt haben, nie kapitulieren und immer nach einer besseren Zukunft streben.

George Nikolaidis

200 Jahre nach der Griechischen Revolution Griechenland 1821-2021!

Nick Mokikas

Το παιδί πολεμεί

Μικρό παιδί,
και κρατεί,
μεγάλο σπαθί.
«Θα πολεμήσει».

«Πάμε μαζί!»
«Θα βοηθήσει;»,
ρωτεί,
κι απαντεί, «πολύ».

«Πάμε μαζί!»,
φωνάζει,
και λένε μαζί,
«μπράβο» στο παιδί!

Βασίλης Κωνσταντινίδης

Ομάδα υποστήριξης εκπαιδευτικών της τάξης
Όλγα Μούσιου Μυλωνά, δασκάλα της τάξης Στ'2
Γιολάντα Φιλοποίμην, καθηγήτρια Αγγλικών
Σοφία Τερεζή, καθηγήτρια Φυσικής Αγωγής
Έλενα Οικονομίδου, καθηγήτρια Πληροφορικής
Πέτρος Χρηστίδης, καθηγητής Γαλλικών
Ελένη Αγγελίδου, καθηγήτρια Γερμανικών